

Lapin Kullankaivajain Liitto Ry:n jäsenlehti

PROSPÄKKÄRI

1

2021

Lapin Kullankaivajain Liitto ry:n vuosikokous 2021 siirretty

Covid-19-tartuntojen leviämisen ennaltaehkäisemiseksi Lapin aluehallintovirasto kielsi Lapin sairaanhoitopiirin kunnissa kaikki sisä- ja ulkotiloissa järjestettävät yleisötilaisuudet ja yleiset kokoukset, joihin osallistuu yli 6 henkilöä ajalla 2.–28.3.2021.

Vaikka aluehallintovirasto sittemmin eduskunnan oikeusasiamiehen ratkaisun seurauksena muutikin kantaansa yleisten kokouksien järjestämisestä, ei Lapin Kullankaivajain Liitto ry:n hallitus voinut kutsua yhdistyksen vuosikokousta koolle sääntömääräisesti maaliskuun viimeisenä lau-
antaina Inariin.

Lapin Kullankaivajain Liitto ry:n vuosikokous pyritään järjestämään välittömästi, kun korona-
pandemian rajoitustoimet mahdollistavat kokouksen turvallisen järjestämisen.

Istuva hallitus jatkaa tehtävässään toistaiseksi, kunnes vuosikokous voidaan järjestää.

Yhdistyksen sääntöjen 8. §:n mukaisesti vuosikokouksesta ilmoitetaan viimeistään 15 päivää
ennen kokousta jäsenlehdessä tai Lapin Kansassa tai jäsenkirjeellä tai yhdistyksen kotisivuilla.

Täydennä
kultahistoria-
arkistosi

Kevään
täyskäsi-tarjous!

Liiton toimistolle on tarkoitus saada raivattua vähän lisää tilaa, joten päätimme lykätä oheisen täyskäsi-tarjouksen niille kullankaivajille, joilla on oheiset klassikkotuotteet jääneet kultahistoria-arkistoon hankkimatta. Tai voi sitä sanoa viiden suoraksikin.

Liiton 50- ja 70-vuotishistoriikit Morgamin pyrkyrit ja Uhkia & isommuksia sekä Pirellin klassikkokalentereihin verrattavissa olevan suosion saaneet LKL:n Mies- ja Nais- ja Lapin kultaa 150 vuotta -historiakalenterit yhteishintaan 50,00 euroa + toimituskulut.

Tarjous voimassa niin kauan, kunnes toimiston lattia näkyy.

PROSPÄKKÄRI 1/2021

TÄSSÄ NUMEROSSA

- 4-5 Pääkirjoitukset
6-12 Venäjän kullankaivajien liitto vastustaa pienkullankaivua, Hannu Viranto
13-14 Omaa kokemusta Venäjän kullankaivajien liitosta, Hannu Viranto
15-16 Kartantekijä muistelee, Yrjö Teeriaho
17-21 Lapin Kullankaivajain Liiton jäsenvaltauksset
22-25 Metsähallituksen tiedote kullankaivajille
26-29 Viranomaisohjeistuksia
30-31 In Memoriam, Oiva Arvola

KANNEN KUVA:

Kultamies Janhusen Vanhat uskolliset kuivuvat rauhassa ja odottavat saapuvaa kesää ja isäntäänsä Tukholmasta koivunvesan oksilla Lemmenjoen Jäkälä-äytsin latvalla.

Lapin Kullankaivajain Liitto Ry:n jäsenlehti

ISSN 2490-1776 (painettu)
ISSN 2490-1784 (verkkojulkaisu)

43. vuosikerta
Ilmestyy 4 kertaa vuodessa

Vastaava päätoimittaja:
Kai J Rantanen

Toimitus:
Lapin Kullankaivajain Liitto ry
PL 86, 99871 Inari
Ilmoitushinnat:
1/1 s. 312 € (2. kansi)
1/1 s. 240 €
1/2 s. 162 €
1/3 s. 108 €
1/4 s. 84 €

Graafinen suunnittelu ja taitto:
Liisa Hertell, LH Viestintä

Paino: Kirjapaino Hermes Oy
Tampere

LKL:N HALLITUS

Puheenjohtaja:
Maija Vehviläinen, Rovaniemi
puh: 040 778 9456
mrvehvilainen@gmail.com

Varapuheenjohtaja:
Ensio Kaustinen, Kaustinen
puh: 040 595 0766
ensio.kaustinen@kase.fi

Sihteeri:
Kai J. Rantanen, Inari
puh: 040 774 6773
mullin.mallin@gmail.com

Esko Orava, Sinettä
puh: 0400 323 433
esko.orava@suomi24.fi

Hannu Raja, Jalasto
puh: 050 365 6570
hannu.raja@netikka.fi

Ami Telilä, Lemmenjoki
puh: 050 3073 248
amitelila@gmail.com

Marko Touru, Tankavaara
puh: 040 744 1710
info@tankavaara.fi

LKL:N PANKKITILIT

Jäsenmaksutili: FI45 2177 3800 0049 77
Muut maksut: FI95 1201 3000 1031 83

JÄSENASIAAT

Lapin Kullankaivajain Liitto Ry
PL 86, 99871 Inari
puh. 0400 836 500
s-posti: info@kullankaivajat.fi
kotisivut: www.kullankaivajat.fi

Katson hiljaisena taivaanrantaan ja näen seitsemän sinisen sävyä

Olen viime aikoina paneutunut taas pohjoissuomalaisten taistelulajien harrastamiseen. Ikuisesti kenkkuilevien moottorikelkkojen, ratkeilevien rekien ja liian raskaiden tavaroitten repimiseen loppumattomalta tuntuvassa lumiaavikossa. Entinen hirvenpyyntikaverikin toivoi kuoltuaan päätyvänsä taivaan sijasta helvettiin, mikäli siellä vain ei ole moottorikelkkoja tai leikkuupuumureita.

Älkää minulta kysykö, miksi se oletti niitä taivaaseen siunaantuneen.

Lemmenjoen kultamailla on alkanut, hmm... no kaitpa sitä taloudellisesti viimeiseen asti tuotanto toimintaan käytetyn raskaan kaluston poiskuljesta voi ihan rehellisesti kutsua romuralliksi.

Se kaikki into, tekemisen halu ja uskotoivorakkaus asiaan, mikä samoja raskaita kampeita ylös tunturiin kelkkoessa kaikilla oli, on poissa. Silloin ei ollut sellaista keliä, ei vaaraa eikä vastusta, mitä ei yhdessä tuumin olisi voitettu. Nyt se kaikki on poissa.

Silti itselläni tekisi mieli riisua karvalakki pois päästä aina kohdatessa kuten ruumissaaton kohdalla ruukataan tehdä, mutta oma pää on sen verran vikaantunut, ettei kestä koko ajan lakitta ajamista. Pysytyspäin, vastuuntuntoisesti ja ammatistaan ylpeinä Lemmenjoen ammattikullankaivajat ovat ennallistaneet kaivupaikkansa ja siirtävät raskasta kalustoaan pois tuottavilta kaivupaikoiltaan.

Lemmenjoen kansallispuisto tulee olemaan astetta hiljaisempi,

kahta astetta mielenkiinnostomampi ja seitsemän sinisen sävyä väritömmämpi paikka kuin ennen. Eivätkä ne promillen seitsemänentoistaosan vaikutukset poroelinkeinoon tai saamelaiskulttuurin harjoittamiseen tule numeerisesti näkymään kohonneina vasaprosentteina tai modatuimpeina gakteina tai estotomemmin soljuvana saamenkielenä. Tokkamiehillä ei ehkä enää tule niin paljon tuiskupäiviä ja yksi aidanmutkan oikaiseminen aiheuttaa yhden aidanmutkan vähemmän kirvaamista. Siinäpä ne yhden elinkeinon lahtaamisen konkreettiset vaikutukset taitavat olla.

Kansallispuiston luonto ei kiitä, se on luonteeltaan opportunistinen.

En tahtoisi tätä kirjoittaa, mutta totuus on, että ainoa joka päättöstä kiittää, on laminaattityöpöytänsä ääressä läppäriä näpyttävä kateellinen ja katkera ympäristöhallinnon virkamies, joka on saanut sähköpiiskalla paimennettua perinteisen rikkaan ja värikkään monikulttuurisen Inarin kohti helpommin hallinnoitavaa monokulttuuria. Mikä ei ole erikseen sallittua, on kiellettyä ja me kullankaivajat tiedämme, että sama konflikti tullaan käynnistämään vähän tuunatuin argumentein muilla alueilla heti uudestaan.

Kun ja jos... ja tällä alueella ei, mutta miksikäs sitten ette tuolla toisella alueella voisi. Tämä on illusio, joka aina esitetään ja lupaus, joka aina petetään. Me tiedetään, että tällainen sopimus ei koskaan pidä. Aina löytyy uudet perustelut ja uudet argumentit, miksi ei nyt

sitten täälläkään.

Toistan ehkä itseäni lainatessani **Marcus Pontius Cato** (vanhempi) toteamalla, että muuten olen sitä mieltä, että ympäristöhallinto on hajasijoitettava.

Jos ympäristöhallinnon ylimät päättävät tahot itse järsisivät leivänkantturaansa kanadanhanhien raikaamien peltojen pientareilla, ankeiden turveumojen paah-teessa, maasuurpetojen repimien tuotantoelämien aukirevittyjen sisälmyksien tai routaisten kultamonttujen äärellä pääkaupunkiseudun hunaja-mansikkahilloauto-maattien sijaan, voisi ymmärrystä tarpeeseen olemassa olevien resursien vastuulliseen hyödyntämiseen löytyä paremmin.

Kelkkakeinolla tuli vastaan itsensä jo nuorena veteraaniksi kaivanut naapuri polttoleikattuna raiskattua pesulaitetta tienpähän raahaten. Pysähdyttiin ohittamaan. Hän totesi enemmänkin itselleen, että ei varmaankaan tule ikinä itselleen anteeksi antamaan sitä, että pilaa ja poiskuljettua toimivan kulantuotantolaitteistonsa kaivamatoman kullon päältä. Mitä ne kohtuullisen suosiollisena myhällleet kultajumalatkin tästä tulevat arvelemaan.

En osannut siihen mitään sanoa. Otin lakin päästä muka hiikeä kuivatakseni. Katsoin hiljaisena taivaanrantaan ja näin siellä seitsemän sinisen sävyä.

MULLIS'

Kiitos luottamuksestanne

Hyvää vauhtia ollaan menossa kohti kesää, päivä on huomattavasti pidentynyt ja taas näyttäytyy aurinko, silloin kun näyttäytyy, meille kaikille.

Uskomattoman nopeasti on vierähtänyt myös nämä kolme vuotta, jotka olen ollut liiton puheenjohtajana. Tapahtumia on kyllä riittänyt, on ollut jos jonkinmoista juhlaa, tilaisuutta tai juhlimisen aihetta, mutta myös niitä ikäviä asioita ja vääntöjä on mahnutun tähän kolmeen vuoteen aivan kohtuullinen määrä, jos nyt ei liikaakin. Jospa muistelen hieman näitä puheenjohtaja vuosiani taaksepäin.

Vuonna 2018 yhteistyössä Suomen Kaivosyrittäjät ry:n kanssa järjestettiin erittäin mielenkiintoinen seminaari Saariselällä. Samana vuonna Lapin kullan löytymistä juhlustettiin näyttävästi, ensin koko jäsenistölle järjestetyllä tilaisuudella Tankavaarassa SM-kisojen yhteydessä ja vielä syksyllä vierailulla varsinaisella löytöpaikalla. Laivaseminaari aiheeseen liittyen oli varsin mieleenpainuva ja jälleen korkeatasoinen, julkaistiinhan siellä myös Lapin ensimmäinen timanttilöytö ja saatiin tutustua Antti Aarnio-Wihurin näyttävään hippukokoelmaan.

Lemmaenjoen kultareitti avattiin kesällä 2018 ja tämän reitin toteutuksessa olimme mukana yhteistyössä Metsähallituksen kanssa. Kesällä 2019 kullanhuhdonnan MM-kisat järjestettiin jälleen Tankavaarassa, erittäin onnis-

tuneet kisat ja hieno kansainvälinen tapahtuma. Vielä saman vuoden syksyllä juhlittiin Lapin Kullankaivajain liitto ry:n 70-vuotista taivalta, tämä tilaisuus järjestettiin tietysti Inarissa varsin upeissa syksyisissä puitteissa.

Tämä puheenjohtajakauteni ei tosin ole ollut pelkkää juhlaa, vaan kauteen on liittynyt ikävämpiäkin asioita ja muutoksia kohtuullinen määrä, niitä ei todellakaan haluaisi mitenkään mielellään edes muistella, joten nostan niistä esille sen mikä itselläni on eniten jäänyt mieleen. Viime kesä oli siis viimeinen kesä, jolloin Lemmenjoen alueella sai kaivaa koneilla. Tämä oli todella raskas asia kaikille meille ennen kaikkea alueen konekaivajille. Asian eteen oli tehty vuosia töitä, kaikki kivet oli käännetty, että edes jatkoaikaa olisi saatu, mutta näin siinä kävi. Vuosien varrella on tosiaan tullut vastaan paljon niin isoja kuin pieniä asioita, joiden kanssa olemme saaneet taistella, ja taistelu oikeuksiemme puolesta sen kun jatkuu. Eiköhän vielä viime keväänä iskenyt korona aiheuttanut ja aiheuttaa edelleen omat haasteensa monessakin mielessä toimintaamme.

Palautetta olemme saaneet laidasta laitaan. Kaikki palaute on aina tervetullutta, vaikka niitä räväkimpä on ehkä joskus hieman vaikea sulatella, mutta mahtuuhan joukkoon paljon hyvää ja rakentavaakin palautetta. Kriittisimmistä palautteista ja kommentteista jää aina jotain mieleen ja joukossa voi olla myös aivan toteuttamiskelpoi-

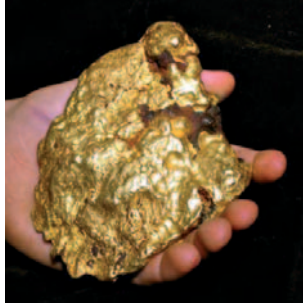

sia ideoita, toki kaikki ei kuitenkaan ole mahdollista eikä edes aina arvojemme ja toimintamme mukaisia. Positiivinen palaute saa aina kummasti jaksamaan. Haluan kiittää teitä kaikkia näistä palautteista ja kannustuksista.

Nyt on kuitenkin aika siirtää katseet eteenpäin. Seuraavassa vuosikokouksessamme on edessä uuden puheenjohtajan valinta. Itse en enää ole käytettävissä, mutta uskon ja toivon, että porukka löytää hyviä ehdokkaita puheenjohtajan paikalle. Vaatii vain ripauksen rohkeutta, sopivasti sosiaalista luonnetta, mielettöntä mielenkiintoa ja ihan aitoa intohimoa niin hommassa varmasti pärjää.

Kiitoksia hallitukselle ja kaikille toiminnassa mukana olleille näistä kolmesta vuodesta puheenjohtajana ja aikaisemmista vuosista hallituksen jäsenenä, on ollut mahtava työskennellä kanssanne. On aika antaa tilaa nuoremmille, innokkaille, intohimoisille ja aktiivisille toimijoille ja toivottaa kaikkea hyvää tuleville kausille toiminnassamme.

MAIJA VEHVILÄINEN

HANNU VIRANTO

VENÄJÄN KULLANKAIVAJIEN LIITTO VASTUSTAA PIENKULLANKAIVUA

Venäjän huuhtontakullankaivu on ollut pääosin suurten yritysten hallussa, joilla saattoi olla tuhansia, jopa kymmeniä tuhansia työntekijöitä. 1800-luvun vilkkaimpina vuosina oli kullankaivussa satoja tuhansia työntekijöitä. Valtaosa huuhtonnasta on tapahtunut suurilla kaivu- ja maansiirtokoneilla ja ruoppaajilla. Yksityishenkilöt ovat harjoittaneet lapiokaivua laillisesti tai laittomasti riippuen siitä, millaiset säädökset kulloinkin ovat olleet voimassa. Laitonta lapiokaivua toki oli Siperian ja Kaukoidän mitaamattomissa erämaissa, joissa ei juurikaan ollut vakinaista asutusta tai teitä. Viime aikoina myös pienemmät yksityiset yritykset ovat päässeet mukaan konekaivuun.

Kulta on pitänyt myydä valtiolle ja maksaa siitä vero. Myymällä laittomille ostajille ja salakuljettajille on voitu välttää verot ja useasti saatu parempi hinta kuin valtiolta. Tätä ovat harjoittaneet yksityiskaivajatkin ja siksi he yleensä ovat leimautuneet laittomiksi, jopa rikkoliksiksi. Viimeiset parikymmentä vuotta on taisteltu yksityishenkilöiden lapiokaivun sallimisesta ja sitä koskevasta lainsäädännöstä. Lähinnä suuryrityksiä edustava Venäjän kullan-

kaivajien liitto on ollut kiivaimpia pienimuotoisen kullankaivun vastustajia käyttäen verukkeena yksityiskaivajien mainetta laittomina toimijoina

Yksityishenkilöiden kullankaivun historiaa

Tsaari **Pietari Suuri** oli Euroopan-matkoillaan kuullut kullanhuuhtonnasta. Hän lähetti 1700-luvun alussa eurooppalaisten asiantuntijageologien johdolla venäläisiä geologeja etsimään kultaa Siperian kymmenistä tuhansista jokiuomista. Hän rohkaisi myös yksityishenkilöitä kullansintään. Vuonna 1813 syntyi Uralilla Venäjän ja samalla maailman ensimmäinen uudemman ajan kultaryntäys. Kullankaivu laajeni nopeasti Siperiaan ja Kaukoitään. Löytyi rikkaita esiintymiä, joista erilaisin koneellisin menetelmin, pääasiassa ruoppaajilla saatiin helposti kymmeniä tuhansia kiloja kultaa. Koneellistamiseen tarvittiin pääomia ja siksi kullankaivu ohjautui suurille yrityksille. 1800-luvun suurimman kultayhtiön Lena Goldfields omistajina oli tsaariperheen jäseniä, Venäjän johtavia virkamiehiä ja poliitikkoja sekä myös

ulkomaisia sijoittajia. Englantilaisen pääoman osuus oli 30 prosenttia. Yhtiö oli rekisteröity Lontooseen.

Yksityishenkilöiden kullankaivuoikeuksia vahvistettiin 1840-luvulla ja taas 1900-luvun alkuvuosina. Vallankumouksen jälkeen 1921 taattiin lailla Neuvostoliiton kansalaisille oikeus etsiä, tutkia ja hyödyntää huuhdontakultaa ilman maksuja.

Motiivi yksityishenkilöiden kullankaivun suosimiseen ei tsaari-Venäjällä eikä Neuvostoliitossa ollut niinkään yksityisrittäjyyden suosimisessa, vaan se huomattu tosiasia, että Siperian ja Kaukoidän mittaamattomissa erämaissa yksityishenkilöiden etsinnän ja kullankaivun ansiosta löydettiin uusia ja rikkaita esiintymiä. Se oli halvempaa kuin lähettää kalliita geologien etsintäretkikuntia kairoihin.

Neuvostoliiton aikana kullankaivua ei rajoitettu vain valtionyrityksille, vaan yleisestä linjasta poiketen myös yksityiset henkilöt ja yritykset saattoivat jatkaa. Niitten toimintaa jopa kannustettiin, mutta verojen maksu edellytettiin. Yksittäinen lapiokaivaja saattoi saada hyvän tuloksen varsinkin konekaivun jätekaasoista. Konekaivun talteenotto-kyky ei ollut hyvä eikä siihen edes pyrittykään, koska rikkailta mailla hyvä tuotto saatiin huolimattomallakin työllä. Suuret yhtiöt räppivät par-

haat kultamaat vain tuottoisimmat kohdat hyödyntäen. Niin tsaari-aikaan kuin myös Neuvostoliitossa kaivualueet, ”valtaukset” olivat jopa kymmenien kilometrien pituisia ja huuhtokaupattiin korkeaksi nousseilla hinnoilla

Myyntiin tulleen huuhdontakullan alkuperää oli vaikea jäljittää. Isoilta yrityksiltä varastettiin ja kultaa oli helppo myydä ”laillisena yksityisen kullankaivun” kultana. 1950-luvun alussa kullan maailmanmarkkinahinta laski ja hiljensi Venäjän kultakentät niin kuin kävi Lapinkin kultamailla. Valtio lakkautti kullan ostopisteet Siperiassa. Syntyi pimeät kullan osto- ja salakuljetusmarkkinat. Laitonta kultaa salakuljetettiin edelleenkin Kiinaan, kuten oli tapahtunut jo 1800-luvulla.

Vielä niinkin myöhään kuin 1961 tiukennettiin rikoslakia niin, että tällaisesta organisoitusta kullan osto- ja salakuljetustoiminnasta saattoi saada kuolemantuomion. Venäjän kullankaivajien liiton kotisivujen mukaan kuolemantuomioita myös annettiin ja pantiin täytäntöön.

Yrityksiltä varastettua kultaa päätyi salakuljetukseen suuria määriä. Venäjällä oli jo silloin ja nykyäänkin tunnettu sanonta ”Venäjällä kaikki varastaa ja valtio on suurin varas”. Sehän oikeuttaa tavallisen kansalaisenkin varastamaan.

Kaivajia aloittelemassa vaskausta tyypillisellä venäläisellä välineistöllä. Pitkävärtinen lapio, puuvaskooli. Sinkkiämpärisä huuhdottava maa-aines.

Yksityishenkilöiden kaivu kiellettiin, mutta 1992 taas sallittiin

Vuonna 1954 kumottiin lailla yli 100 vuotta kestänyt yksityisten henkilöiden kullankaivumahdollisuus. Neuvostoliiton hajottua se taas 1992 sallittiin ja sai jatkaa vuoteen 1998 saakka, jolloin kaivu rajoitettiin markkinatalouden huumassa vain yrityksille, käytännössä suuryrityksille. Vapauden ajanjaksona ei myöskään vaadittu erillisiä kaivulisenssejä.

1990-luvulla valtion yritysten yksityistämisaallossa myös huuhdontakullan valtionyhtiöt yksityistettiin ja pilkottiin pieniin osiin. Eräskin yhtiö pilkottiin 600 pienyritykseen. Niistä tuli venäläisellä suurkaivun tekniikalla toteutettuna kannattamattoman pieniä. Yritykset eivät menestyneet ja tekivät konkurseja. Kullan tuotanto laski radikaalisti erityisesti huuhdontakullan osalta. Valtion kultavarannot ehtyivät. Tämä motivoi Venäjän hallitusta edistämään kullan tuotannon uusia muotoja, mm. elvyttämään yksityishenkilöiden kullankaivua.

Pyrkimykset yksityishenkilöiden kullanhuhdonnan uudelleen sallimiseksi

Neuvostoliiton hajottua työttömyys ja kurjuus lisääntyivät myös Siperian ja Kaukoidän kultaseuduilla. Väkeä virtasi kaupunkeihin ja kylät autioituivat. Esimerkiksi Magadanin kultarikkaalla alueella oli vielä 1980-luvulla 550 000 asukasta, mutta 30 vuotta myöhemmin vain 145 000 asukasta, joista 70 prosenttia asui alueen pääkaupungissa.

Erityisesti Magadanin, Jakutian ja Krasnojarskin alueet ryhtyivät 1998 tapahtuneen yksityishenkilöiden kullankaivukiellon jälkeen aktiivisesti vaatimaan Venäjän federaation hallitusta ja ministeriöitä lapiokaivun uudelleen sallimista. Uudistuksen puolustajat perustelivat työllis-

Magadan sijaitsee Kaukoidässä.

syiden ja pienyritystoiminnan kehittämällä syrjäisillä alueilla, jotka olivat vaikeuksissa Neuvostoliiton sorruttua ja maa oli kaaoksessa. Ajateltiin kullankaivun pitävän väkeä alueella ja jopa houkuttelevan väkeä myös muualta Venäjältä.

Ehdotukset uusiksi lupaehtoiksi

Magadanin alueen ehdotuksesta Moskovon valtionhallinnossa ryhdyttiin 1990-luvun loppupuolella valmistelemaan uutta, yksityishenkilöiden kullankaivun mahdollistavaa lainsäädäntöä.

Silloinen pääministeri **Dmitri Medvedev** tuki hanketta. Vuonna 2003 annetun lakiesityksen mukaan kaivualue voisi olla enintään 15 hehtaaria, josta maaperätutkimusten mukaan voisi saada viiden vuoden aikana enintään 10 kiloa kultaa eli keskimäärin 2 kiloa vuodessa. Tällaisia alueita laskettiin löytyvän Kaukoidästä vähintään tuhat. Kaivu voisi ulottua enintään 5 metrin syvyydelle. Kaivinkoneita eikä räjähteitä saisi käyttää. Kultaa piti myydä valtiolle. Lupa myönnettäisiin 5 vuodeksi. Kullankaivaja ei voisi palkata ulkopuolisia lisäyöntekijöitä, mutta sen sijaan sukulaiset voisivat työskennellä. Kyseessä olisi siis perheyrittöystoimintaa. Ulkomaalaisille lupia ei myönnettäisi. Pilottialueeksi ehdotettiin Magadania. Saatavan kullan kokonaismääräksi arvioitiin 300 kg vuodessa. Työpaikkoja arvioitiin syntyvän vähintään 2000.

Lakiehdotuksen mukaan kaivu olisi siis hyvin säänneltyä ja siinä haluttiin välttää konfliktia ja kilpailua kullankaivuyhtiöiden kanssa. Esimerkiksi kaivun maksimisyvyys viittaa siihen, ettei

kaivuyhtiöiden kanssa haluttu konfliktia, vaikka tietyksi 5 metrin syvyys oli mahdoton lapiokaivajalle. Myös 10 kilon maksimi kaivualueen kulta-potentiaalina, sinänsä omituinen, viittaa siihen, että konekaivuyhtiöiden apajille ei haluttu mentävän. Toisaalta keskimäärin 2 kilon vuositulo perheyryykselle ilman kaivinkoneita oli melkoisen suuri. Tällä ehkä haluttiin korostaa, tai ylikorostaa toiminnan suuria taloudellisia ja yhteiskunnallisia mahdollisuuksia.

Käytännössä kaivu olisi ohjautunut pienille puroille, joitten hyödyntäminen ei ruoppaajilla ja muulla käytössä olleella suurella konekalustolla ollut mahdollista tai kannattavaa. Kaivu kohdistuisi myös aiemmin käsitellyille jätkeasoille, joista yksityinen kaivaja saisi riittävän tuoton. Perusteltiin, että ”jopa 200 vuotta lojuneissa jätkeasoissa olivat tulvat ja sateet huuhtoneet ja siten rikastaneet jätkeasojä”, joiden uudelleen käsitely koneellisesti ei olisi kannattavaa. Lapiokaivajalle kyllä. Perusteltiin myös mahdollisuudella kehittää lapiokaivuun perustuvaa matkailua.

Esitettiin myös lapiokaivajille alennettua kullan verotusta. Talousministeriö ja tullilaitos vastustivat sillä perusteella, että verotulot laskevat. Lain puoltajat totesivat, että nykyäänhän ei näitä veroja tule lainkaan, kun yksityishenkilöiden kaivu ei ole ollut sallittua eikä näillä alueilla kuitenkaan kaivettaisi koneellisesti eikä näin ollen saataisi verotuloja lainkaan.

Aluetaloudellisten ja sosiaalisten näkökohtien lisäksi lakiehdotusta perusteltiin sillä, että kullan tuotanto Venäjällä oli laskenut ja konekaivuun kannattavien alueiden määrä oli radikaalisti vähentynyt. Pientuotannolla aiottiin lisätä kullan tuotantoa. Venäjän valtio tarvitsi kultatavaroita. Itäinen Siperia ja Kaukoitit olivat olleet kullan päätuotantoalueita. Erityisesti huuhtontakullan tuotanto oli laskenut, kun yksityistämisaallon seurauksena tehottomat kaivuyritykset menivät nurin ja hyvän tuoton alueet ehtyivät. Jopa puolet kultayhtiöistä oli mennyt konkurssiin. Niistä työttömäksi jääneet kokeneet kullankaivajat voisivat ryhtyä lapiokaivajiksi.

Eräänä perusteluna oli myös se, että Siperian ja Kaukoititän tiettömissä erämaissa kuitenkin

harjoitettiin laajamittaista laitonta kullankaivua. Lakiehdotuksessa todetaan, että laitton kullankaivun tuotto oli 15–20 tonnia vuodessa, mikä oli 10 % laillisesta kullankaivusta. Se suurelta osin salakuljetettiin Kiinaan. Laillistettu pienkullankaivu toisi tämän yhteiskunnan kontrollin piiriin.

Vanha salakuljetusperinne perinne jatkuu edelleenkin

Laitonta kultaa salakuljetetaan edelleenkin Venäjältä. Vuodelta 2015 on esimerkkejä vajaan kuukauden ajalta: syyskuun 22. päivä poliisi löysi 3,8 kiloa, 3,7 kiloa 7. lokakuuta, 1,7 kiloa 8. lokakuuta, 10 kiloa 12. lokakuuta jne. Metallinetsimellä löydettyä laitonta kultaa takavarikoitiin 3 kiloa kullankaivajilta 21. syyskuuta. Tämä oli virallista tilastoa vain kolmen viikon ajalta. Mitasuhteet ovat valtavia. Marraskuussa 2019 Itä-Siperiassa pidätettiin kiinalainen nainen matkalla kotimaahansa. Viranomaiset kiinnittivät huomiota hänen outoon kävelytyyliinsä. Tarkastuksessa löydettiin 1,9 kiloa kultaa piilotettuna hänen kenkiinsä.

Vastustus erityisesti Venäjän kullankaivajaliitolta

Pyrkimys yksityishenkilöiden kullankaivun salamisesta ja pelot siitä seuraavasta kultaryntäyksestä herätti myös vastustajat liikkeelle. Osa paikallisesta väestöstä, erityisesti vanhempi väki, kirkkijoukkonaan vanhoillisimmat ortodoksit vastustivat sillä perusteella, että se houkuttelisi rikkolista väkeä, aiheuttaisi yleistä levottomuutta ja synnillistä menoa. Muualta tulevaa prostituutiota pelättiin, siis samanlaista kehitystä kuin muissakin kultaryntäyksissä Venäjällä ja muualla maailmassa, jollaisesta elämänmenosta oli kokemusta 1800-luvun kultaryntäysten ajoilta. Pelättiin myös salaa käytettävän elohopean pilaa-van vesistöt, vaikka elohopean käyttö ei olisikaan laillista. Osin tällaista laillista kullankaivua vastustettiin siksi, että sen pelättiin vaikeuttavan omaa salaista laitonta kullankaivua. Muut tulisivat heidän omille perinteisille apajilleen.

Vahvin vastustus tuli kuitenkin 1989 perustetulta Venäjän kullankaivajien liitolta. Nimestään huolimatta se ei ole yksittäisten kullankaivajien henkilöjäsenyhdistys, vaan suurten kultayhtiöiden etujärjestö. Paikallista konservatiivista väestöä mukaillen liiton mukaan uudistus toisi prostituutiota ja korruptiota ikään kuin sitä ei jo tapahtuisi heidän yhtiössään.

Liitto vähätteli yksityisten kullankaivajien mahdollisuutta harjoittaa kannattavaa toimintaa aiemmin käsittelemättömästä maaperästä. Sen sijaan se halusi ohjata kaivajat vain konekaivun jätekasoihin, joissa liiton mukaan voisi yksittäinen kaivaja saada kesässä 500 grammaa kultaa. Liiton mukaan tavoiteltua 2000 työpaikkaa ei missään tapauksessa saavutettaisi. Tosiasiassa liitto ei halunnut pientoimijoita omalle reviirilleen, vaikka ne eivät tosiasiallisesti olisi olleet kilpailijoita. Se halusi absoluuttisen määräysaseman.

Venäjän kullankaivajien liitto myös katsoi, että jo toimivien suurten kullankaivuyhtiöiden kultaa ryhdytään entistäkin enemmän varastamaan, koska lakiuudistus sallisi myös yksityishenkilöiden myydä raakakultaa. Varastettu kultaa kanavoituisi, ”pestäisiin” yksityisten kullanhuhdontalupien saajien kautta laillisille markkinoille. Oli arvioitu, että jo ennestään kultayhtiöiltä varastettiin noin 10 prosenttia tuotetusta kullasta.

Kullankaivajien liittoa myötäillen myös valtion turvallisuuspalvelu FSB ja oikeusministeriö vastustivat uudistusta. Lakiehdotus läpäisi kuitenkin Venäjän parlamenttikäsittelyt ja se jätettiin presidentti **Vladimir Putinin** hyväksyttäväksi. Hän kuitenkin jätti tuolloin vuonna 2003 vahvistamatta lain. Mahdollisesti tai varmaankin hänen entinen työnantajansa KGP/FSB:n kielteinen kanta vaikutti häneen. Kun Putin ei hyväksynyt, lakialoite raukesi.

Taas uusi yritys 2011

Vastaavan kaltainen lakiehdotus palasi uudestaan parlamentin käsittelyyn 8 vuotta myöhemmin 2011. Se taas hyväksyttiin parlamentin alahuoneen eli duuman ensimmäisessä käsittelyssä. Ryhdyttiin valmistelemaan siihen liittyviä muita la-

kimuutoksia. Nyt syntyi vastustusta ministeriöissä ja lakiesitys jumiutui.

Venäjän Kaukoidän alueet jatkoivat ponnisteluja, mutta asia juuttui taas vuosikausiksi. Vuonna 2016, nyt pääministerinä Medvedev ryhtyi ajamaan lain voimaan saattamista seuraavan vuoden alusta alkaen. Lain läpimeno tuntui niin varmalta, että Venäjän lehdistössä julkaistuissa artikkeleissa siitä kirjoitettiin ikään kuin toteutuneena. Tätä kautta tällainen tieto levisi myös Suomeen.

Kuitenkin, vaikka hankkeella oli vaikutusvaltaisen pääministerin tuki ja se eteni parlamentissa, hanke jäi edelleen jäihin. Suurilla kultayhtiöillä ja heitä edustamallaan Venäjän kullankaivajien liitolla ja sitä tukevilla valtiollisella poliisilla oli edelleen vaikutusvaltaa.

Kesällä 2002 minulla oli tilaisuus olla magadanilaisten kullankaivajien paikallisena isäntänä Tankavaaran lähialueiden kaivupaikoissa ja pari päivää Tankavaaran kultakisoissakin. He olivat kultayhtiöiden johtohenkilöitä. Oli puhetta jo silloin pyrkimyksenä olleesta Magadanin alueen pilottihankkeesta sallia yksityishenkilöiden kullankaivu. He vakuuttivat, että kultayhtiöt eivät näe oman suurimittaisen kullanhuhdonnan kannalta mitään ongelmia, jos lapiokaivu sallitaan. Antoivat kuitenkin ymmärtää, että ulkopuolinen paine oli kova, jonka vuoksi silloin eivät voineet julkisesti ryhtyä hanketta tukemaan. Ymmärsin, että tuo ulkopuolinen paine oli Venäjän kullankaivajien liitto.

Kaikesta huolimatta Venäjän kullankaivajien liiton toimitusjohtaja **Viktor Tarakanovski** lehtitietojen mukaan vastustaa ”ehdotto-masti” edellä kuvatuilla samoilla argumenteilla, joita hän esitti jo vuosina 2003, 2011 ja 2016.

Miksi valtiollinen poliisi vastustaa?

Suomalaisesta näkökulmasta katsoen tuntuu ihmeelliseltä, että hyvin tiukasti rajoitettu yksityishenkilöiden kullankaivun salliminen on kohta kaksi vuosikymmentä ollut jumissa, vaikka muu-tosta on kannattanut sekä pääministeri että presidentti. Synnä lienee kullan asema Venäjällä ”strategisena mineraalina”, vanha perinne suur-

yhtiökeskeisestä toiminnasta ja epäluuloisuus pienyritystoimintaa kohtaan.

Vaikea myös ymmärtää, miksi turvallisuuspoliisi FSB vastustaa. Tuskin on kyse valtion sisäisestä turvallisuudesta. Ei Suomessakaan tietävästi Suojelupoliisi ole ollut laajemmin kiinnostunut kullankaivusta. Tiedossa on vain, että 1950-luvulla silloinen Supo seurasi Lemmenjoella kaivanutta, kommunistisessa maanlaisessa toiminnassa mukana ollutta kullankaivaja **Palmrothia** (tunnettiin myös nimellä ”maanalainen”) ja hollantilaista tunnettua **Petronellaa**.

Vihdoin Putinkin ryhtynyt tukemaan lakiehdotusta?

Presidentti Putin antoi 2019 Kaukoidän viranomaisten tapaamisen yhteydessä tehtäväksi laatia 1.3.2020 mennessä yksityisen kullankaivun salliva jatkoehdotus. Siinä yhteydessä pitää tehdä myös ehdotus laittoman kullankaivun rangaistusten kirittämisestä. Putin oli tapaamisessa aiheellisesti huomauttanut, että yksityishenkilöiden kullankaivu ei tapahtuisi niillä alueilla, joissa nykyisillä suurilla kullankaivuyhtiöillä olisi kannattavaa toimia.

Putinin antaman tehtävän mukaisesti viime vuonna annettiin taas uusi esitys kullankaivulaiksi. Siitä on meneillään lausuntokierros. Esityksessä kaivualan koko on noussut 20 hehtaariin aiemmasta 15 hehtaarista. Lupajakso on alentunut kolmeen vuoteen aiemmasta viidestä vuodesta. Luvattomasta kaivusta esitetään tiukentuneita rangaistuksia. On huomattava, että edelleenkin on kyse lakiehdotuksesta, johon voi tulla uusia muutoksia.

Magadan olisi edelleenkin pilottialue. Nyt Magadanin kultayhtiötkin uskaltavat julkisesti kannattaa esitystä.

Venäjän kullankaivajien liitto vastustaa tätäkin lakiesitystä samoin perustein kuin aiemmin. Helmikuussa 2021 liiton omien kotisivujen mukaan ”puheenjohtaja Viktor Tarakanovski on raivoissaan siitä, että Venäjän ’hallituksen nuoret ja pimeät ihmiset’ yrittävät säännellä aluetta, jota he eivät voi täysin ymmärtää”. Rajua keskustelua voi seurata liiton sivuilta <https://zolotodb.ru>. Se on valitettavasti vain venäjänkielinen, mutta vaikkapa Google-kääntäjän avulla saa jonkinlaisen käännoksen suomeksi. □

Magadan myös kultakisojen ja kullankaivumatkailun kehittäjä

Magadanilaiset kullankaivajat vierailivat Lapissa ja Tankavaaran kultakisoissa vuonna 2002. He osallistuivat myös kilpailuihin siperialaisella puuvaskoolillaan. He selvästi innostuivat kisoista ja kirjoittivat talteen kisojen sääntöjä ja toimintaperiaatteita. He kyselivät myös myöhemmin sähköpostitse joitakin kisakäytäntöjen yksityiskohtia. Aikomuksena oli järjestää kisoja myös Magadanissa.

Pienimuotoisia yhtiöitten sisäisiä kisoja ryhdyttiin järjestämään. Ne kehittyivät ja laajenivat. Vuonna 2015 alkoivat nykymuotoiset kultafestivaalit (Magadan Golden Festival). Päätapahtuma on kullanhuuhdontakilpailut. Vuonna 2017 ilmoittautui jo 146 henkilöä, mutta se oli liian

suuri määrä, joten suoritettiin karsinta ja varsinaiseen kilpailuun otettiin 80 osallistujaa. Heistä 63 oli paikallisia ja loput 17 muualta Venäjäl-

Magadanin kultakisat vuonna 2016. Venäläisellä puuvaskoolilla vaskataan.

tä. Pääkilpailu oli kasavaskaus, jossa voittaja oli hän, joka 15 minuutissa kasasta haetusta hiekasta vaskasi eniten kultaa. Vaskaus tapahtui tynnyrinpuolikkaassa. Apuna sai käyttää pientä yhden käden hakkua, ”krapaa”.

Pääpalkinto oli miljoona ruplaa eli silloisen rupla-euro-valuuttasuhteen mukaan noin 16 000 euroa. Sen voittanut, paikallinen eläkeläinen löysi 2,47 grammaa. Seuraavan neljän kesken jaettiin 2,5 milj. ruplaa. Kakkossijalle tullut irkutskilainen sai 10 000 euroa jne. Todella uskomattoman valtavan suuret palkinnot ottaen huomioon Venäjän kustannustaso ja muutaman sadan dollarin kuukausipalkat. Arvoa ei hämmentäne, että löytäjä ei saa pitää löytämäänsä (voittaja 2,47 grammaa) kultaa. Selityksenä suuriin palkintoihin on, että kultayhtiöt sponsoroivat. *Jakutian ja Magadanin kullankaivu* -artikkelissa kertomani kultayhtiö Arbat Concernin omistaja **Aleksan-**

der Basanski lahjoitti hyvin huomattavan summan.

Kisat ovat melkoinen mediatapahtuma Venäjän Kaukoidässä, jopa laajemminkin. Paikallistelevision lisäksi oli paikalla TV myös Kiinasta ja Japanista. Kilpailut tapahtuvat aidolla kullankaivualueella, mikä luo omaa eksootikkaa. Festivaaleilla on myös hevosaajelua, lautalla laskua, näyttelyitä, konsertteja, teatteriesityksiä jne. perheohjelmaa. Tapahtumat on siirretty aitoon vanhaan kullankaivuympäristöön.

Magadanista Venäjän Kulta-Lappi?

Magadan pyrkii luomaan imagoa Venäjän johtavana kulta-alueena. Vuonna 2016 oli toiminnassa 117 kultayhtiötä, joista 96 harjoitti kullanhuhdontaa ja loput 21 louhi kaivoksissa. Alueen kullantuotanto on siten selvästi painottunut huuhdontakultaan. Vuonna 2019 yhteistuotanto oli noin 50 tonnia.

Se markkinoi aluettaan ”Venäjän kultaisena sydämenä”. Kultainen festivaali on Magadanin ”käyntikortti”, kuten sitä markkinoidaan. Kullanhuhdontakisojen järjestäjänä se on luonut Venäjän mitassa aivan ainutlaatuisen matkailutuotteen. Festivaali on saanut Venäjän matkailun innovaatiopalkinnon 2016.

Aktiivisuus yksityishenkilöiden kullankaivun sallimiseksi, pilottialueena Magadan, sopii hyvin yhteen Kultainen festivaalin ja alueen muun kultaimagon kehittämisen kanssa. Lapiokaivajien alueet olisivat matkailunähtävyys ja matkailijoille tarjoutuisi mahdollisuus myös kullanhuhdontaan. Magadanista on muodostumassa Lapin kaltainen kultaturismin alue. Vaikka se on Moskovasta ja Suomesta katsoen äärimmäisen kaukana, on huomattava, että Kiinan, Japanin, Etelä-Korean ja muun Kaakkois-Aasian rikastuva miljardiväestö on aivan naapurissa kivenheiton päässä. □

OMAA KOKEMUSTA VENÄJÄN KULLANKAIVAJIEN LIITOSTA

Venäjän kullankaivajien liitto perustettiin 1989. Olin 1980-luvun lopulta alkaen järjestänyt matkoja suomalaisille ja joillekin ruotsalaisillekin Venäjälle korukivi- ja kullankaivukohteisiin Kuolan, Arkangelin, Novosibirskin, Altain ja Baikalin alueille ja aina Mongoliaan ulottuvia tutustumismatkoja. Vaikka olin saanut yhteistyökumppaneiksi keskeiset geologit mm. Kuolan ja Novosibirskin tiedekeskuksista, Jakutiasta jne, törmäsin aina siihen, että kullankaivualueille on ulkomaalaisten lähes mahdoton päästä. Kehotettiin ottamaan yhteyttä Venäjän kullankaivajien liittoon. Liitolla tuntui olevan sanavaltaa myös, kun kyse oli ulkomaalaisten vierailuista.

Olin Lapin kullankaivajien liiton hallituksen jäsen, joten tuollainen yhteys ja mahdollisuus liittojen väliseen yhteistyöhön kiinnosti muutenkin. Sain yhteystiedot Venäjän kullankaivajien liiton toimistoon Moskovassa. Sähkö-

posti ei silloin vielä ollut käytössä, joten lähetin telexiä ja faxeja, joissa kerroin LKL:n silloisesta yli 3000 jäsenestä, kullankaivajien määrästä, kultamääristä jne. Esitin tapaamista Moskovassa, koska tuolloin kohtalaisen usein kävin siellä. Ei tullut minkäänlaisia vastauksia. Soittopyyntöihin ei vastattu. Liitolla ei ollut nettisivuja eikä internet antanut liitosta tietoa.

Esitin keskusteltavan kolmesta asiasta. Ensimmäkin: Olin organisoimassa pohjoisten aluehallintojen (USA, Kanada, Islanti, Pohjoismaat, Venäjä, Japani ja Kiina, Lapista lääninhallitus) yhteistyöorganisaation Pohjoisen foorumin (The Northern Forum) yhteisprojektia kullankaivun ja siihen liittyvän matkailun kehittämiseksi. Pääalueet olisivat Lappi ja Venäjän kullankaivualueet sekä Kanadan Yukon ja USAn Alaska. Esitin, että Venäjän kullankaivajien liitto tulisi hankkeeseen mukaan.

Toiseksi esitin, että Venäjän liitto auttaisi hankkimaan aineistoa Tankavaaran Kultamuseon kansainväliseen näyttelyyn, josta puuttui aineisto Venäjän kullankaivusta. Kutsuin toimitusjohtaja **Tarakanovskin** vierailulle tutustumaan Lapin kullankaivuun ja Kultamuseoon. Kolmanneksi toivotin venäläiset kullankaivajat ja henkilökohtaisesti toimitusjohtaja Tarakanovskin osallistumaan Tankavaaran kultakisoihin.

Vastapainoksi esitin toivomuksen päästä tutustumaan Lapin kullankaivajien kanssa Venäjän kullankaivualueisiin. Mutta mitään reagointia en saanut.

Jakutian presidentti tuli apuun

Sahan tasavallan (Jakutia) presidentti **Vjatseslav Štyrov** vieraili 2006 Lapissa alueittemme välisen

Maailman suurin ruoppaaja hankittiin vuonna 1969 Irkutskin alueelle. Voi kaivaa jopa 50 metrin syvyyteen. Venäjän kullankaivajien liiton tyypillinen jäsenyritys harjoittaa ruoppauskaivua.

yhteistyön puitteissa. Hän oli entinen, maailmanlaajuisestikin merkittävän Jakutian timanttiyhtiö Alrosan pääjohtaja. Venäjällä ”strategiset mineraalit”, kuten kulta ja timantit luetaan samaan kastiin. Kiertelimme Štyrovin kanssa Lappia useamman päivän ajan. Kerroin kullankaivusta ja ongelmastani, että Venäjän kullankaivajien liitto ei mitenkään vastaa yhteistyöpyyntöihin. Hän totesi lakonisesti, että asia hoituu.

Ei kestänyt kuin pari viikkoa, kun minulle tuli Venäjän kullankaivajien liitolta kohtelias pyyntö tavata Moskovassa minulle sopivana ajan-kohtana. Štyrov oli toiminut. Oli taas matka Moskovaan ja tapasin toimitusjohtaja Tarakanovskin hotellin kabinetissa minulle tarjotun lounaan merkeissä. Otin mukaan vahvistukseksi timanttiyhtiö Alrosan edustajia. Kerroin taas yllpeänä silloisen noin 3000 jäsenen liiton jäsenmäärän ja mielestäni kunniakkaan 30–40 kilon vuosituotoksen. Tarakanovski kuunteli kohteliaasti ja kertoi sitten omasta liitostaan. Heillä on noin 200 jäsenyritystä ja niissä työskentelee noin 50 000 työntekijää. Jäsenyritysten vuotuinen kullan tuotomäärä oli muistaakseni 70 tonnia tai ehkä enemmän.

Tajusin, että liittomme painivat aivan erilaisissa sarjoissa. Heillä ovat jäseninä suuret kulta-yhtiöt ja meillä yksityiset kaivajat. Konkreettista yhteistyötä ei syntynyt. Kuitenkin Tarakanovski oli ilmoitettu osallistumaan 2002 Tankavaaran kisoihin magadanilaisten kullankaivajien ryhmän kanssa, jonka oppaana toimin. Tarakanovski ei kuitenkaan saapunut.

Liiton nimi on Sojuz Staratelei Rossii eli Venäjän kullankaivajien liitto. Staratel (voimakkaasti ponnisteleva) tarkoittaa nimenomaan kullankaivajaa eli maastossa kaivua harjoittavaa henkilöä, tosin käytännössä myös vaikka ruoppaajalla toimivaa kaivajaa. Liiton nimi eksyttää vertaamaan liittoa vaikkapa Lapin Kullankaivajien Liittoon.

Venäjän kullankaivajien liiton jäsenrakenne ja sen perusteella toiminta jollakin tavoin selittää sen, että se ei ole kiinnostunut ajamaan maassaan yksityisten kullankaivajien asioita. Mutta sitä on vaikea ymmärtää, miksi se aktiivisesti vastus-

Tämä Habarovskin alueelta vuonna 2011 löytynyt kultaköntti on sijoitettu Moskovaan Kremlin aarrekammiin. Se painaa 7,652 kiloa.

Noin kilon painoinen kimpale sai nimen Definin pää. Se löytyi Jakutiasta.

taa yksityishenkilöiden kullankaivua, vaikka se ei mitenkään häiritsisi heidän toimintaansa. Kyse on vain oman reviirinsä mustasukkaisesta puolustamisesta.

Vasta jälkepäin sain selville edellä todetun liiton vastustuksen Venäjällä Lapin kullankaivun kaltaista pienimuotoista kullankaivua kohtaan. Tämä helpottaa ymmärtämään, miksei yhteistyö Lapin kullankaivajien liitonkaan kanssa kiinnostanut. □

Kartantekijä muistelee

Vuosina 1963–65 valvoin peruskartoitusta Kemijoki-varressa sekä osin ulkoilu- ja tiekarttatöitä pitkin Lappia. Lemmenjoen kansallispuisto – Suomen suurimpana – oli noussut merkittäväksi turistikohteeksi. Siitä piti tehdä ulkoilukartta. Lemmenjoen kultamailla aina jotain tapahtui, joten karttaa piti pitää myös ajan tasalla. Ulkoilukartalle merkittiin paikannimiä myös legendaarisimpien kullankaivajien valtaukset kämppineen. Oli mielenkiintoista tavata ja kahvitella **Nipa Raumalan, Heikki Halmisen, Heikki Pihlajamäen** ja **Väinö Hopun** kanssa. Tarinaa tuli ja siinä samalla karttaan kertyi lisää paikannimiä.

Raumalan Nipan tapasin myöhemmin hänen **Yrjö Korhosen** kanssa perustamassaan Tankavaaran Kultakylässä. Raumala oli melkoinen tarinankertoja ja huuli-veikko. Lainaan **Viljo Mäkipuron** kirjasta *Lemmenjoen kultasatu* Raumalan tokaisua: Kun minä ensi kertaa äitipuoleni näin, en enää käärmettä pelännyt. Olihan niitä aforismeja Heikki Pihlajamäelläkin hänen todetessaan: Kotka lentää joskus matalalla, kana ei koskaan korkealla. Edellä kerrottu on muistaakseni ensi reissultani kultamailta.

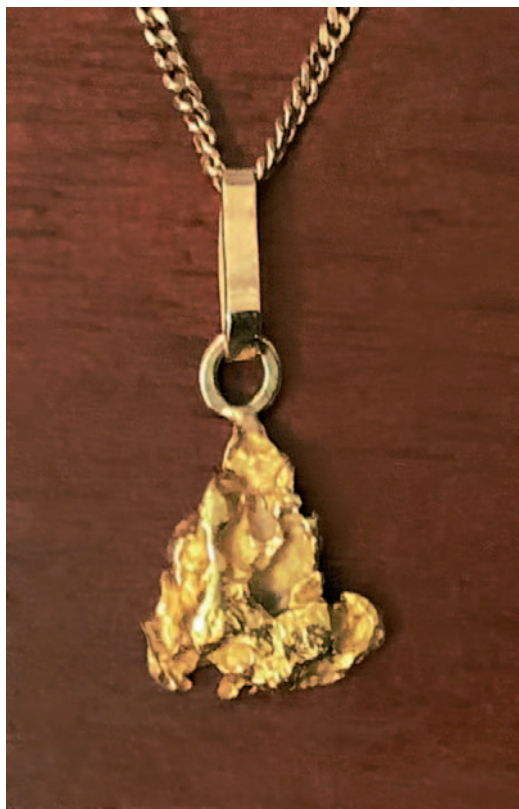
Vuosien mittaan työsuojelu astui Maanmittauslaitoksen ja Karttakeskuksen toimenkuvaan. Ei enää las-kettu topografia yksin Lapin

erämaihin. Topografikunnasta oli Karttakeskukseen siirtynyt topografiupseeri yliluutnantti **Esko J. Jeskanen**. Hän sai tehtäväkseen 1970-luvun puolivälissä Lemmenjoen ulkoilukartan ajantasaistuksen, joka vaati maastokäynnin. Lähdin hänen matkaansa työsuojelijana.

Tunturin lakea astellessamme kiinnitin huomiota Jeskanen askeltamiseen kanssani tatasahntia, mutta yhden askeleen verran takana. Se oli syöpyntyn armeijan ajalta. Lopetimme moisen tavan tunturissa turhana. Illansuussa osuimme, sattumaltahan topografi ei mihinkään osu, Kaarreojan varteen **Erkki Pakarisen** kaivaukselle. Pakarinen katsoi alkuun vähän pitkin nenänvartta – taas tuli pari tyhmää turistia hommia häiritsemään. Alkupuheenvuorojen jälkeen saimme mainittua olevamme myös työhommista ja pistävämme hänenkin

Kullankaivajan, entisen hävittäjälentäjä Erkki Pakarisen telttasauna Kaarreojalla, Lemmenjoen takamailla.

Saamamme kultahippu.

kaivostoimintansa kartalle. Kutsu kuului välittömästi käydä peremmälle eli kämppään sisään. Siellä yövyimme ja tarinoimme. Jeskanen huomasi Pakarisen työhousujen olevan armeijan mallia. Kävi selväksi, että isäntämme oli entinen sotiemme hävittäjälentäjä, Linkku korko-

nimeltään, myöhemmin Finnairilla kouluttajanakin toiminut.

Tapasin Pakarisen myöhemminkin kaivauskellaan siviiliretkelläni Käkkälöjoelta Njurgalahteen vaeltaessani. Rahteeraus märälle vaeltajalle oli ruhtinaallista. Kätköstä löytynyttä konjakkia ei niissä etäisyyksissä voi olla arvostamatta. Pakarinen poikkesi myöhemmin 1982 minun ja Eskon työmaalla Pasilassa Karttakeskuksessa. Hän kertoi lopettaneensa monivuotisen kullankaivuunsa Kaarreojoella ja entisöineensä maiseman kaivoslain mukaisesti. Poltti kämpppänsä ja täytti kaivantonsa. Toisaalta luotisuorat kaivannon seinät olisivat saaneet säilyä muistona entisen hävittäjälentäjän tarkkuutta vaativasta asenteestaan kaikissa työtehtävissään. Tosin ne ehkä olisivat olleet poroille vaarallisia.

Muistona Pakarisesta säilyy hänen vaimoleni lahjoittama kultahippu, jonka ainoana ehtona oli, ettei sen alkuperää hiomalla muuteta. Hippu on annettu poikamme tyttärelle, **Olga Teeriaholle** hänen täytettyään 18 vuotta. Jeskanen sai myös Pakariselta vastaavan hippun vaimolleen toimitettavaksi. Tällaista sattui harvoin kartantekijöille.

Aiheesta on kirjoitettu kirjassani, *Pitkin poikin Saariselkää ja muita Lapin takamaita 2005*. □

Kirjoittaja on 90-vuotias, Karttakeskuksen entinen tuotantopäällikkö

TAVARAKULJETUKSET LEMMENJOELLA KULTA-ALUEELLE

Veikko Jomppanen

0400 137 090

Kullankaivualueet

Kaikilla Lapin Kullankaivajain Liiton jäsenillä oikeus kaivaa kultaa ao. Lapin Kullankaivajain Liiton hallinnassa olevilla alueilla käsityövälineitä käyttäen. Oikeus koskee sekä kannattaja- että varsinaisia jäseniä.

Sallitut työvälineet ovat vaskooli, käsityövälineet, vesipumppu ja ränni sekä hihnakuljettimet ja lapiomiehen rumpu. Liitto ei ole hakenut alueille ympäristö- tai vesitalousluvanvaraiksi luokiteltavien työmetodien vaatimia lupia, eikä liiton alueilla saa näillä välineillä toimia.

Alueilla ei ole ennakkovarausjärjestelmää, vaan kaivamaan voi alkaa paikassa, jossa ei ole toisen kaivajan työmaata. Hyviä käytöstapoja ja kultamaiden reiluja perinteitä noudattaen tataan jokaiselle mahdollisuus yrittää.

Alle 16-vuotiaat perheenjäsenet voivat osallistua monttuhommiin ilman jäsenyyttä. Yhdistyksen jäsenmaksu on oltava maksettuna – pitäisi toki olla muutenkin.

LKL ry ei vakuuta toimintaa alueilla, eikä ole korvausvelvollinen toiminnasta jäsenilleen tai kolmannelle osapuolelle koituvista haitoista tai vammoista.

Liitto ei järjestä majoitusta alueilla. Leiriytyminen on sallittua lupa-alueilla sekä karttaliitteen mukaisilla erillisillä Metsähallitukselta leiriytymiseen vuokratuilla alueilla.

Alueilla voi majoittua omassa asuntoajoneuvossa. Karuoja Kakkosen kömmätti ja sauna Lem-

menjoella ovat käytettävissä 5 € / vrk kulu- korvausta vastaan. Avaimen saa Ahkun Tuvalta Njurguilahdesta 20 euron panttia vastaan.

Oheiset aluekartat ovat kopioita lupapäätöskartoista, jotka määrittelevät aluerajat maastossa. Niitä ei ole tarkoitettukaan suunnistamiseen. Ajo-ohjeita alueille saa liiton toiminnanjohtajalta, Laanilan Savotta Kahvilasta ja Kutturantien kioskilta.

Kaivajat, käsitelty maamäärä ja saatu kultamäärä on vuoden loppuun mennessä ilmoitettava liitolle vuosiraportointia varten. Löytämänsä kullon saa kaivaja luonnollisesti pitää.

Tarkempia tietoja sekä ohjeita ongelmatilanteissa saa liiton toiminnanjohtajalta, joka vie- railee viikoittain alueilla, puh: 0400 836 500.

Kultaista kesää ja onnistuneita elämyksiä,

LKL:N HALLITUS

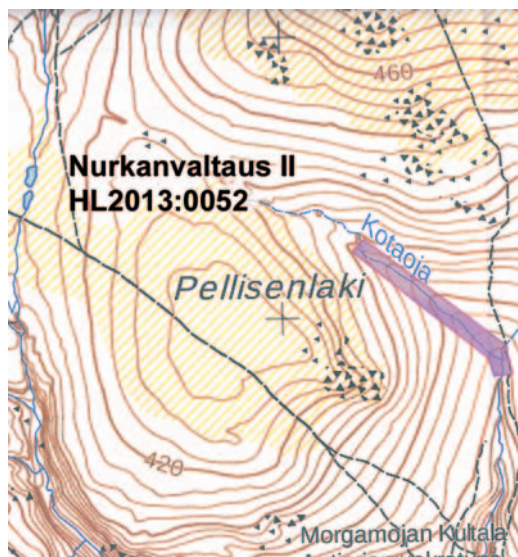
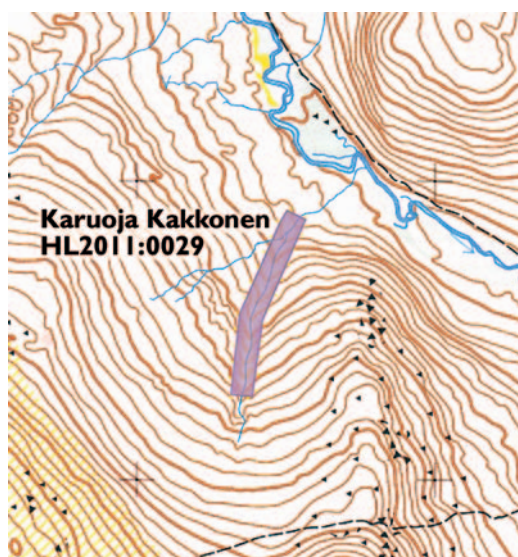
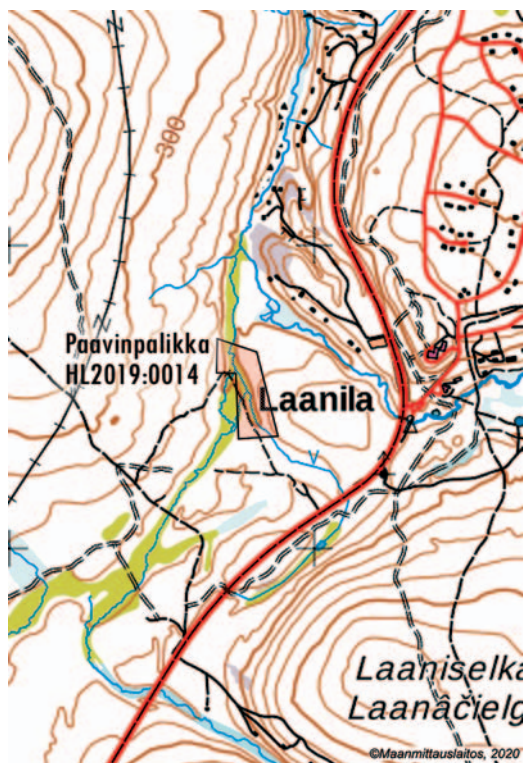
HUOM!

Liitolla on kaivosviranomaiselle jätettynä lupahakemuksia jatkoluvi- ta. Uusista mahdollisista lupapäätöksistä tiedotetaan Prospäkkärissä 2/2021 sekä yhdistyksen kotisivuilla osoitteessa www.kullankaivajat.fi.

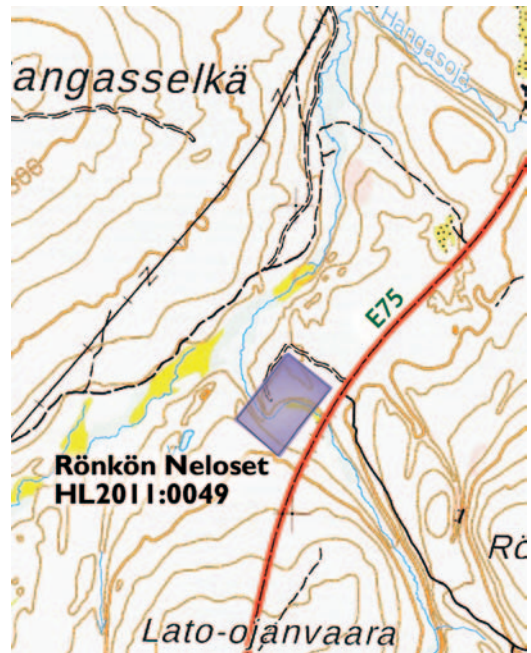
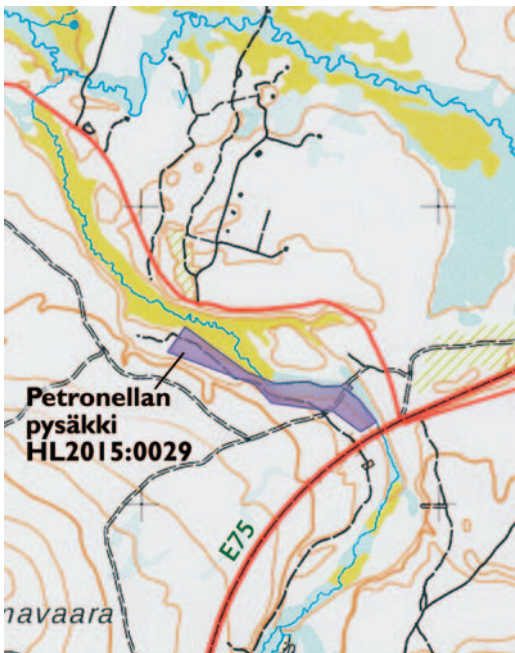
Käytössä olevat lupa-alueet vuonna 2021:

ALUE	LUPATUNNUS	ALUEEN NIMI
Palsinoja Palsi	HL2014:0048	Bizebazé Palsi
Elsaoja Palsi	HL2013:0053	Gollediggi
Rönkönoja Laanila	HL2011:0049	Rönkön Neloset
Piispanoja Laanila	HL2019:0014	Paavinpalikka
Lauttaoja Purnumukka	HL2015:0029	Petronellan pysäkki
Kotaoja Lemmenjoki	HL2013:0052	Nurkanvaltaus II
Karuoja Lemmenjoki	HL2011:0029	Karuoja Kakkonen

*Aamupuuro
Tankavaarassa.
Kuva: Maire
Bruun*

Lapin Kullankaivajain Liiton yhteis- alueiden ohjeistusta vuodelle 2021

LIITON KULLANKAIVU- JA VÄLIVARASTOINTIALUEET

► **Kullanhuuhdonta- ja varastoalueet** ovat vain liiton jäsenten käytössä = jäsenmaksujen oltava kunnossa

► **Varastoalueilla** säilytettävä kaivutoimintaan tarkoitettu omaisuus tulee olla näkyvästi merkittynä nimellä ja puhelinnumerolla. Alueet ovat välivarastointialueita. Käyttämätön omaisuus: enimmäissäilytysaika on 2 vuotta.

► **Toimenpiteinä** välivarastointilansseilla olevat merkitsemättömät tarvikenytyt poistetaan ja hävitetään, metalliromu kierrätykseen. Ajo-neuvot poistetaan omistajansa kustannuksella. Pelastakaa omaisuutenne merkitsemällä se ajoissa.

► **Kullanhuuhdonta-alueet:** kaikilla alueilla on liiton omistukseen siirtyneitä rännejä, rihloja, vesikouruja. Näille on merkitty säilytyspaikka ”LKL, kaivuvälineitä lainattavaksi valtausalueella”. Alueille ei saa lähtiessään jättää muuta tavaraa tai jätteitä.

Ennen poistumistanne tasoitelkaa monttunen kaivoslain mukaiseen yleisen turvallisuuden edellyttämään kuntoon ja toimittakaa kaivuraporttinne liitolle kaivosviranomaiselle tehtävää vuosiraporttia varten.

Kiinteistöjätteet on kaivajan itsensä toimittava asianmukaisesti jätehuoltoyhtymä Lapecon molokkeihin. Kierrätettävä metalliromu joko Lintumaan hyötyjäteasemalle Ivaloon tai liiton Härkäselän lanssin romunkeräyspisteeseen.

Ongelmajätteet, kuten jäteöljy ja akut

ehdottomasti suoraan Lintumaan hyötyjäteasemalle Ivaloon. Alueet on muutenkin pidettävä kaivoslain määräysten mukaisesti siistinä.

Kaivussa on käytettävä saostusaltaita ja estettävä samentuneen veden pääsy ulkopuoliseen vesistöön, myös vapaavirtauksella rännitettäessä. Suoraan puroon rännittäminen on kielletty. Elsa-Palsinon alueilla edellytetään käytettävän alueille kaivatettuja kiertovesialtaita vesistön suojelemiseksi.

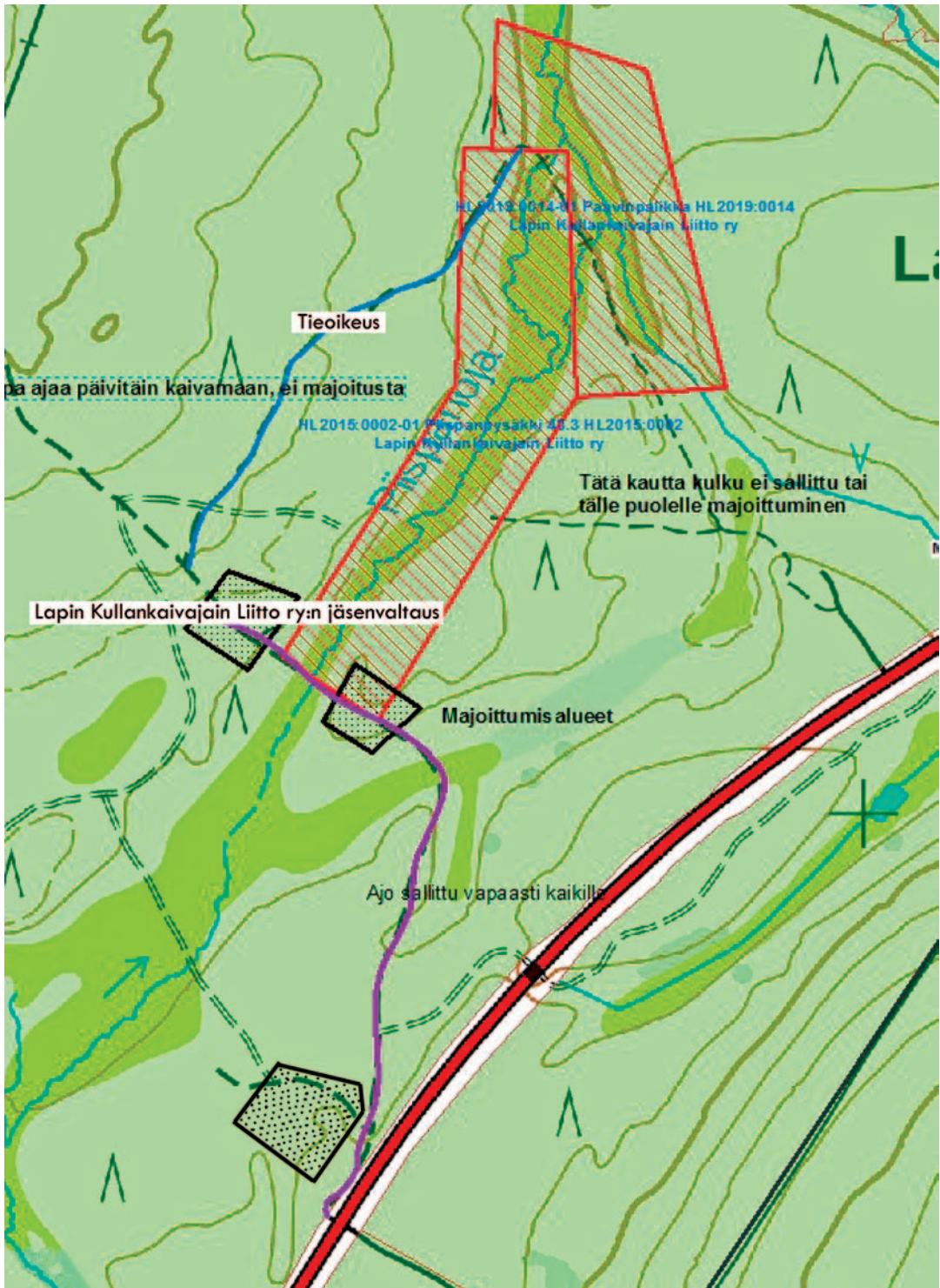
Toiminnanjohtajalta saa neuvoja vesijärjestelyiden tekemiseen.

► **Saunat:** Saunallisille valtauksille liiton tuomat saunapuut eivät ole nuotiopuita. Liitto hankkii alueille nuotiopuita varten puuluvat nuotiopuiden noutamiseen maastosta. Tämä ei koske Lemmenjoen kansallispuistoa. Lemmenjoen jäsenvaltauksille huolletaan käytettävä polttopuu liiton toimesta.

HUOM!

► **Kaivu ilmoitukset:** liiton kullanhuuhdonta-alueilla toimivien jäsenten on ehdottomasti täytettävä kaivu ilmoituslomake. Laki velvoittaa raportoimaan tiedot kaivosviranomaiselle, ja tiedot ovat tärkeitä alueiden jatkokäyttöä suunniteltaessa.

► **Liiton toiminnanjohtaja** on alueella ylintä määräysvaltaa Lapin Kullankaivajain Liiton nimissä käyttävä taho. Toiminnanjohtajan neuvoista, kehotuksista tai määräyksistä ei ole urputusmahdollisuutta.

Lemmenjoen kansallispuiston, Urho Kekkosen kansallispuiston, Ivalojoen ja sen sivuhaarojen (Kutturin suunta) sekä Keski- ja Itä-Lapin alueella vuonna 2021

HUOM! Huoltoluvat haetaan sähköisesti osoitteesta <https://verkkokauppa.eraluvat.fi/fi/maastoliikenne/> Käsittelyaika on 10–15 arkipäivää.

Tarkempia ohjeita seuraavalla aukeamalla olevassa taulukossa maastoliikenteen kohdalla. Tietoja Metsähallituksen maista <https://www.retkikartta.fi> (myös mobiiliversio)

► Kaivutyö on sallittu ainoastaan kaivoslain mukaisilla kullanhuuhdonta-alueilla.

► Vuotuinen kullanhuuhdontakorvaus (50 €/ha) maksetaan Metsähallituksen tilille ilman eri kehotusta määräaikaan maaliskuun 15 päivään mennessä tai em. päivän jälkeen annetuista kullanhuuhdontaluvista 30 vrk:n sisällä luvan voimaantulosta. Maksamattomat korvaukset saatetaan viipymättä tiedoksi kaivosviranomaiselle kaivoslain 621/2011 70 § mukaisia toimenpiteitä varten.

Maksaessasi kullanhuuhdontalupaa käytä viestikentässä sanaa kullanhuuhdontalupa, koska valtaus -nimike aiheuttaa sekaannusta Metsähallituksen maksujen seurannassa.

Huom.! Koirat tulee muistaa pitää kytkettyinä myös kullankaivualueilla metsästyslain mukaisesti.

Muuta huomioitavaa:

KAIVUMENETELMÄT:

- Lapiokaivualueilla on koneen käyttö kielletty kaikissa työvaiheissa ilman asianmukaisia lupia (ympäristöluvat)

RAKENTAMINEN:

- Kullanhuuhdonta-alueelle saa kaivukauden

ajaksi pystyttää vain teltan tai laavun, kaivukauden päätyttyä teltta tai laavu on purettava. Kaikenlainen muu rakentaminen vaatii sekä Turvallisuus- ja kemikaaliviraston luvan ja kunnan rakennus- tai toimenpideluvan. Lemmenjoen kansallispuistossa lupa rakentamiseen haetaan Metsähallitukselta

KESÄAIKAINEN MAASTOLIIKENNE:

- Metsäautotielle (maastoon rakennettu tie, jossa on sorapinta, ojat/pientareet) ei tarvita maastoliikennelupaa
- Maastoliikennelupa tarvitaan aina kun liikutaan rakennetun metsäautotien ulkopuolella. Kesäaikaisia maastoliikennelupia myönnetään pääsääntöisesti vain jo selvästi olemassa oleville maastourille
- Epäselvissä tapauksissa kannattaa aina ennen ajamista tiedustella asiaa Metsähallituksesta

ASUNTOVAUNUT:

- Kullanhuuhdonta-alueella saa pitää matkailuperävaunua tai asuntoautoa korvauksetta kaivukauden ajan (huom. selvitettävä maastoliikenneluvan tarve). Jos matkailuperävaunu jätetään kullanhuuhdonta-

alueelle talven ajaksi, on siihen hankittava Metsähallituksen lupa

- Mikäli matkailuperävaunua tai matkailuautoa ei ole mahdollista sijoittaa kullanhuuhdonta-alueelle, voi Metsähallitus myöntää luvan sen sijoittamiseksi lupa-alueen läheisyyteen kaivukauden ajaksi
- Kutturin tien varressa on Lapin Kullankaivajain Liitto ry:n vuokraama varasto- ja asuntovaunualue, jonne vaunun voi jättää talveksi
- Metsähallitus voi myöntää maksullisen luvan asuntovaunun säilyttämiseksi kaivualueella, mikäli kullanhuuhdontaluvan jatkoaikahakemus on vireillä

POLTTOPUUASIAT:

- Kullanhuuhdonta-alueelta tai sen läheisyydestä ei saa ottaa minkäänlaista puuta ilman puulupaa. Kansallispuistoihin ei myönnetä puunottolupia. Mikäli kullanhuuhdonta-alueella on puustoa tutkimustyön esteenä, on puiden poistamisesta sovittava ennakkoon Metsähallituksen kanssa

PÄÄTTYNEEN KULLANHUUHDONTA-ALUEEN JÄLKITYÖT:

- Kaikki luontoon kuulumaton on vietävä kullanhuuhdontaluvan päätyttyä pois maastosta, nuotiopaikan kivikehän voi jättää, mutta nuotiopohjalle ei saa jättää palaneita nauvoja, peltipurkkeja, lasia tai muoviva, tiiliskiviä, betonia
- Kaivumonttujen reunat tulee luiskata yleisen turvallisuuden vaatimaan kuntoon

Palvelupisteiden aukioloajat

IVALON PALVELUPISTEEN AUKIOLOAJAT 2021

► Ajalla 4.1.–28.2. ja 1.5.–13.6. sekä 1.9.–31.12.

Ma-ti klo 9–16:30, suljettu ke-su.
Keskiviikosta perjantaihin palvelemme puhelimitse ja sähköpostitse kello 9–16:00

► Ajalla 1.3.–30.4. ja 14.6.–31.8.

Ma-pe klo 9–16:30

Suljettu: pääsiäisenä, vappuna, helatorstaina ja sen jälkeisenä perjantaina 21.5.–22.5., juhannusaattona 19.6., jouluna 24.–26.12. ja uudenvuodenaattona 31.12.

SIIDAN AUKIOLOAJAT 2021–2022

1.1.2021–30.4.2021 ma-la klo 10–17

suljettu sunnuntaisin

1.5.2021–31.5.2021 Siida on suljettu

1.6.2021–30.9.2021 joka päivä klo 9–17

1.10.2021–31.3.2022 ma-la klo 10–16

KIEHISEN AUKIOLOAJAT 2021

1.1.–14.2. ma-pe 9–16:30

15.2.–25.4. ma-su 9–16:30

26.4.–22.8. ma-pe 9–16:30

23.8.–26.9. ma-su 9–16:30

27.9.–5.12. ma-pe 9–16:30

6.12.–31.12. ma-su 9–16:30

Suljettu: uudenvuodenpäivänä 1.1., loppiaispäivänä 6.1., koulutuksen vuoksi 18.2., helatorstaina 13.5., juhannusaattona 25.6., itsenäisyyspäivänä 6.12. ja jouluna 24.–26.12.

	Lemmenjoen kansallispuisto	Urho Kekkosen kansallispuisto
<p>Kullanhuuhdontakorvaukset</p> <ul style="list-style-type: none"> – Kullanhuuhdontakorvaus 50 €/ha – Metsähallitus ei lähetä erillistä laskua, eräpäivä 15.3.2021 – Maksun yhteydessä on ilmoitettava lupatunnus ja kullanhuuhdontaluvan haltija 	<p>POHJOLA PANKKI FI07 5000 0120 2512 92 Metsähallitus Luontopalvelut</p>	<p>POHJOLA PANKKI FI07 5000 0120 2512 92 Metsähallitus Luontopalvelut</p>
<p>Kullanhuuhdonta-alueen huoltaminen moottorikelkalla</p> <ul style="list-style-type: none"> – Paikkakuntalaiselle maksuton. – Ulkopaikkakuntalaiselle maksullinen. Luvan hinta on 50 €. – Lupa on henkilökohtainen (tai perhekohtainen). Lupaa hakiessa tarvitaan mm. kullanhuuhdontaluvan lupatunnus ja huoltoajon ajankohta. 	<p>Lemmenjoen kansallispuiston maastoliikenneohjeistus LKL:n kotisivuilla www.kullankaivajat.fi</p> <p>Huoltolupa haetaan sähköisesti osoitteesta: https://verkkokauppa.eraluvat.fi/fi/maastoliikenne/</p> <p>Lisätietoja: Ivalon asiakaspalvelu, – Virastotalo, Ivalo, PL 36, (Ivalontie 10), 99801 Ivalo, puh. 020 639 7701, katso aukioloajat sivulta 19.</p> <p>– Ylä-Lapin luontokeskus, Siida, Inari, puh. 020 639 7740, katso aukioloajat sivulta 19.</p>	<p>Huoltolupa haetaan sähköisesti osoitteesta: https://verkkokauppa.eraluvat.fi/fi/maastoliikenne/</p> <p>Lisätietoja: Palvelupiste Kiehin, Lutontie 16, 99830 Saariselkä, puh. 020 639 7200, katso aukioloajat sivulta 19.</p>
<p>Kesäaikaiset maastoliikenneluvat</p> <p>Hinta kuten moottorikelkkaluvissa.</p>	<p>Kesäaikaisia lupia myönnetään vain erityisen painavin perustein jo selvästi olemassa oleville urille. Lemmenjoen kansallispuiston maastoliikenneohjeistus LKL:n kotisivuilla: www.kullankaivajat.fi</p> <p>Huoltolupa haetaan sähköisesti osoitteesta: https://verkkokauppa.eraluvat.fi/fi/maastoliikenne/</p> <p>Lisätietoja: Ivalon asiakaspalvelu, Virastotalo, Ivalo, PL 36, (Ivalontie 10), 99801 Ivalo, puh. 020 639 7701, katso aukioloajat sivulta 19.</p>	<p>Kesäaikaisia maastoliikennelupia ei myönnetä.</p>
<p>Polttopuun myynti</p> <ul style="list-style-type: none"> – Kullanhuuhdonta-oikeuteen ei sisälly puunotto-oikeutta. – Mikäli kullanhuuhdonta-alueella on puustoa tutkimustyön esteenä, on puiden poistamisesta sovittava ennakkoon Metsähallituksen kanssa. – Maksukuitti on pidettävä maastossa mukana, sillä se on puunottolupaa kysyttäessä tosite puiden maksamisesta. 	<p>Polttopuita (=halkoja) myydään Njurkulahden lanskista, hinta on 40,00 €/p-m³ (sis. alv 24 %).</p> <p>Puuluvan saa Metsähallituksen asiakaspalvelusta Ivalosta tai Inarista.</p> <p>Tarvepuuta ei saa ottaa kansallispuiston alueelta, ei edes maapuuta.</p>	<p>Metsähallitus myy kaivajille kansallispuiston ulkopuolelta hakkuutähdelupia polttopuiksi hintaan 12,40 €/m³ (sis. alv 24 %). Pienin laskutus-erä on 20,00 €.</p> <p>Polttopuuluvan voi ostaa Metsähallituksen Keski-Lapin toimipisteestä: Jäämerentie 6, Sodankylä. Tiedustelut Pekka Leskinen, puh. 020 639 7303.</p> <p>Tarvepuuta ei saa ottaa kansallispuiston alueelta, ei edes maapuuta.</p>
<p>Lisätiedustelut</p>	<p>Irja Mikkonen, puh. 020 639 7724 irja.mikkonen@metsa.fi os. Metsähallitus, PL 36, 99801 Ivalo</p>	<p>Irja Mikkonen</p>

Ivalojoiki sivuhaaroineen (Kutturin suunta)	Keski- ja Itä-Lapin alue *
<p>LKL:n kotisivujen karttaliitteen mukaisesti</p> <p>Luontopalvelujen alue POHJOLA PANKKI FI07 5000 0120 2512 92</p> <p>Metsätalouden alue POHJOLA PANKKI FI83 5000 0120 1439 03</p>	<p>POHJOLA PANKKI FI83 5000 0120 1439 03 Metsähallitus Metsätalous</p> <p>* (Sodankylän, Savukosken, Sallan, Pelkosenniemen ja Kemijärven kuntien alueilla sijaitsevat Metsähallituksen hallintaan kuuluvat alueet, pois lukien Lapin Luontopalveluille kuuluvat suojelualueet)</p>
<p>Huoltolupa haetaan sähköisesti osoitteesta: https://verkkokauppa.eraluvat.fi/fi/maastoliikenne/</p> <p>Lisätietoja: LUONTOPALVELUT, Ivalon asiakaspalvelu, Virastotalo Ivalo, PL 36, (Ivalontie 10), 99801 Ivalo, puh. 020 639 7701, katso aukioloajat sivulta 19.</p> <p>METSÄTALOUS Heikki Remes, Jäämerentie 6, 99600 Sodankylä, puh. 020 639 7355, heikki.remes@metsa.fi</p>	<p>Huoltolupa haetaan sähköisesti osoitteesta: https://verkkokauppa.eraluvat.fi/fi/maastoliikenne/</p> <p>Lisätietoja: Heikki Remes, Jäämerentie 6, 99600 Sodankylä, puh. 020 639 7355, heikki.remes@metsa.fi</p>
<p>Lupa tarvitaan aina, kun liikutaan rakennetun metsäautotien ulkopuolella. Kesäaikaisia maastoliikennelupia myönnetään vain jo selvästi olemassa oleville maastourille.</p> <p>Huoltolupa haetaan sähköisesti osoitteesta: https://verkkokauppa.eraluvat.fi/fi/maastoliikenne/ Kartta haetusta ajourasta liitetään hakemuksen mukaan.</p> <p>Lisätietoja: Luontopalvelut, Ivalon asiakaspalvelu ja Irja Mikkonen, PL 36, 99801 Ivalo, puh. 020 639 7724, irja.mikkonen@metsa.fi</p> <p>Metsätalous, Heikki Remes, Jäämerentie 6, 99600 Sodankylä, puh. 020 639 7355, heikki.remes@metsa.fi</p>	<p>Kesäaikaisia maastoliikennelupia myönnetään vain jo selvästi olemassa oleville maastourille.</p> <p>Huoltolupa haetaan sähköisesti osoitteesta: https://verkkokauppa.eraluvat.fi/fi/maastoliikenne/ Kartta haetusta ajourasta liitetään hakemukseen mukaan.</p> <p>Lisätietoja: Heikki Remes, Jäämerentie 6, 99600 Sodankylä, puh. 020 639 7355, heikki.remes@metsa.fi</p>
<p>Metsähallitus, Luontopalvelut myy alueiltaan kaivajille maapuuta (=liekopuut, juurakot, kuivat oksat ja hakkuutähteet) polttopuiksi hintaan 15,00 €/m³ (sis. alv 24 %). Pienin laskutuserä on 20,00 €.</p> <p>Polttopuuluvan Luontopalvelujen alueelle voi ostaa Saariselältä palvelupiste Kiehisestä, puh. 020 639 7200 tai Ivalosta, puh. 020 639 7701.</p> <p>Metsähallitus, metsätalous myy alueiltaan kaivajille hakkuutähdelupia (oksat, hakkuutähteet – ei liekoja ja juurakoita) polttopuiksi hintaan 12,40 €/m³ (sis. alv 24 %). Pienin laskutuserä on 20,00 €.</p> <p>Polttopuuluvan voi ostaa Metsähallituksen Ylä-Lapin toimipisteestä (ei asiakaspalvelusta): Ivalontie 10, Ivalo. Tiedustelut Sami Pääkkö, puh. 020 639 6061.</p>	<p>Metsähallitus myy kaivajille hakkuutähdelupia polttopuiksi hintaan 12,40 €/m³ (sis. 24 % alv). Pienin laskutuserä on 20,00 €.</p> <p>Polttopuuluvan voi ostaa Metsähallituksen Keski- ja Itä-Lapin toimipisteistä: Jäämerentie 6, Sodankylä. Tiedustelut: Pekka Leskinen, puh. 020 639 7303 Samperintie 32, Savukoski. Tiedustelut: Jari Kantia, puh. 020 639 7576.</p>
<p>Metsätalouden alue: Heikki Remes Jäämerentie 6, 99600 Sodankylä puh. 020 639 7355, heikki.remes@metsa.fi</p> <p>Luontopalveluiden alue: Irja Mikkonen puh. 020 639 7724, irja.mikkonen@metsa.fi</p>	<p>Heikki Remes Jäämerentie 6, 99600 Sodankylä puh. 020 639 7355, heikki.remes@metsa.fi</p>

Hoitakaa aluemaksunne kuntoon!

Muistattehan, että vuotuinen kullanhuuhtontakorvaus (50 € / ha) voimassa olevasta kullanhuuhtontaluvasta tuli mak-saa etukäteen Metsähallituksen tilille 15.3. mennessä. Kullanhuuhtontakorvauksia on maaliskuun loppuun mennessä tuloutunut Metsähallitukselle vasta hälyttävän vähän, noin 60 prosenttia.

Liiton uusille jäsenille tiedoksi: Lapin Kullankaivajain Liitto hoitaa jäsenistönsä yhteiskäytössä olevien kullanhuuhtonta-alueiden kullanhuuhtontakorvaukset, eikä yksittäisen jäsenen tarvitse kantaa niistä vastuuta. Kaivuoikeus alueille on liiton jäsenilleen jäsenmaksua vastaan tarjoama jäsenetu.

Metsähallitus ei lähetä maksettavasta kullanhuuhtontakorvauksesta erillistä laskua luvan haltijalle.

Tarkista liiton kotisivujen karttaliitteestä, onko lupa-alueesi Luontopalveluiden vai Metsätalous Oy:n alueella, jos et ole asiasta varma. Metsähallitus Luontopalveluiden tilinumero on: FI07 5000 0120 2512 92. Metsähallitus Metsätalous Oy:n tilinumero on: FI83 5000 0129 1439 03. Muista kirjoittaa maksuviestiin termi Kullanhuuhtontalupa, lupa-alueesi lupatunnus ja luvan haltija.

Metsähallitus raportoi maksamattomista kullanhuuhtontakorvauksista kaivosviranomaiselle ja maksamaton korvaus voi olla peruste kaivosviranomaisen määräämälle toimenpidekiellolle tai peräti luvan rauettamiselle.

Hoitakaapa maksunne välittömästi kuntoon!

Uusi työkalu kullanhuuhtonnan vuosiraporttien toimittamiseen

Kaivosviranomainen Tukes on julkaisut mm. kullanhuuhtontaraporttien toimittamiseen uuden työkalun, Geotietovirran (GTV). Geotietovirta-palvelun avulla luovutetaan ja hallinnoidaan keskitetysti kaivoslaissa säädettyjä vuosi- ja loppuraportointeja, siis myös kullanhuuhtontaraportteja.

Palveluun kirjaudutaan Suomi.fi-tunnistautumisella, varattujen asiointivaltuuksien kautta. Käytännössä tämä tarkoittaa pankkitunnuksilla tai mobiilivarmenteella tunnistautumista. Suomi.fi-palvelussa yhtiö tai yhteisö voi valtuuttaa henkilön toimimaan yhtiön tai yhteisön puolesta. Valitettavasti tämä palvelu ei ole vielä mahdollista ulkomaalaisten toimijoiden osalta.

Valikoitujen aktiivikullankaivajien koeponnistama palvelu löytyy osoitteesta <https://>

geotietovirta.tukes.fi/ ja sen käytöstä on tehty kullanhuuhtonnan raportointia koskien opastusvideo. Opastusvideon on Tukesin kaivosylitarkastaja **Pasi Molkoselän** vinkistä tehnyt selkeällä suomenkielellä lemmenjokis-lähtöinen kullankaivaja **Samuli Jomppanen** ja se on julkaistu Samulin Jomsatube-kanavalla. Videon voi ladata osoitteessa www.youtube.com/watch?v=38_2SageDtg.

Halutessaan jo perinteisellä raportointilomakkeella raporttinsa toimittaneet kullankaivajat voivat käydä jättämässä vuoden 2020 kaivuraporttinsa myös tämän Geotietovirran kautta.

Muistakaa toimittaa vuosiraportit maaliskuun loppuun mennessä!

Ilmoitusmenettelyyn ja ilmoituksen täyttämiseen liittyen

Liittyen ympäristönsuojelulain 115 a §:n mukaiseen ilmoitusmenettelyyn pienimuotoisesta koneellisesta kullankaivusta ympäristötarkastaja **Jouni Rauhala** Lapin ELY-keskuksesta pyytää ilmoituksen täyttämässä huomioimaan seuraavat asiat:

- kaivettavien maamassojen määrä tulee olla ALLE 500 m³ vuodessa PINTAMAAT MUKAAN LUKIEN
- työskentelyaika ENINTÄÄN 50 vuorokautta vuodessa
- ilmoitusmenettelyn mukaiseen toimintaan ei tarvita vesilain mukaista lupaa (esim. veden ottaminen purosta voi vaatia vesiluvan, eikä toiminta silloin sovellu ilmoitusmenettelyyn piiriin)

- mikäli suunnitellusta toiminnasta saattaa aiheutua vesistön pilaantumista, se vaatii ympäristöluvan, eikä se silloin kuulu ilmoitusmenettelyyn piiriin vaikka toiminta olisi pienimuotoista
- ilmoitusta voi täydentää vain KERRAN viranomaisen asettamassa määräajassa.

Huomioikaa nämä seikat ilmoitusmenettelyssä ja ilmoituksen täyttämässä. Näin vältetään turhat täydennyspyynnöt viranomaiselta ja säästetään se ainokainen täydennysmahdollisuus tositarpeeseen.

Linkki ilmoituslomakkeeseen ja ohjeisiin löytyy liiton kotisivuilta www.kullankaivajat.fi/uutiset-ja-tapahtumat. □

Tukesin kaivoskonttorilta kuultua

Ylitarkastaja **Pasi Molkoselkä** Tukesin Rovaniemen kaivoskonttorilta on pyytänyt välittämään kullankaivajille tietoa erinäisistä kullanhuuhdontaa koskevista asioista.

Ensinnäkin, kun toimitatte Tukesille erinäisiä dokumentteja – ja varsinkin omaa kullanhuuhdentalupaa koskevia hakemuksia ym. – toimitakaa sähköiset asiakirjanne Tukesin kirjaimon kautta osoitteessa kaivosasiat@tukes.fi.

Älkää siis lähettäkö asiakirjoja tai muuta sähköpostia esimerkiksi henkilökohtaiseen sähköpostiin tyyliin se.asiallinen.virkamies@tukes.fi, jonka kanssa olette asioineet lupahakemuksenne kanssa 4 vuotta sitten. Voikin olla, että juuri se kyseinen etunimi.sukunimi-virkamies Tukesissa, jonka sähköpostiosoite on jäänyt palvelimellenne, onkin lähtenyt tavoittelemaan vrehämpää virkaoksa Tukesissa tai peräti johonkin vaihtoehtoiseen kiitolliseen pestiin nauttimaan jonkun toisen työnantajan eduista, palkasta ja yhteiskunnallisesta arvonnannosta.

21.12.2020 on astunut voimaan laki 966/2020 kaivoslain muuttamisesta. Kyseinen kaivoslain osamuutos liittyy lähinnä julkisuuslakiin ja on aiheuttanut muutoksen hakuprosessista kuuluttamiseen. Varsinaiseen lupahakuprosessiin se ei aiheuta mitään muutoksia. Jatkossa kaikki lupahakemukseen liittyvät kuulutukset ja hakemukset on julkaistava Tukesin verkkosivuilla.

Tästä seuraa se, että mikäli kyse on voimassa olevan kullanhuuhdentaluvan jatkoluvasta, nostaa siitä kuuluttaminen Tukesin sivuille nähtäväksi jatkolupahakemuksen ohella myös hakijan voimassa olevan kullanhuuhdentaluvan.

Kaivostoiminnan asetusta vuodelta 2012 koskien lupahakemuksen paikkatietoaineistoa on alettu vaatia myös kullankaivajilta. Kaivosviranomaisen on ollut pitkämielinen ja ymmärtäväinen kullankaivajia kohtaan ja omana työnään siirtänyt kullankaivajien monenkirjavia kullanhuuhdentalupahakemuksien liitteinä toimitettuja karttasepustuksia kaivosasetuksessa jo vuodesta 2012 edellytetyiksi paikkatietoaineistoiksi.

Luvanhakijoilla yleistyneiden luvattoman kehnojen ja tulkinnanvaraisten karttatuherruksien ja hakijoiden pilkunviilauksen johdosta kaivosviranomaisen edellyttää jatkossa myös kullankaivajilta kaivosasetuksen mukaista .tab- tai .shv paikkatieto-ohjelmalla laadittua paikkatiedostoa haettavasta alueesta kullanhuuhdentalupahakemuksen liitteeksi.

Mikäli haettava alue kuitenkin on muodoltaan selkeä ja suoralinjainen alue, riittää hakijan karttapiirroksen merkitsemä koordinaattilista 5–6 koordinaattipisteestä haettavan alueen siirtämiseksi kaivosviranomaisen karttatiedostoon.

Lisäksi, mikäli kyseessä on kullanhuuhdentaluvan jatkolupa ja alue pysyy muuttumattomana, riittää tieto siitä, että haettavan alueen rajat eivät muutu.

Ja sitten vielä, viimeisenä vaan ei vähäisimpänä: hoitakaa ne kullanhuuhdontakorvaukset maanhaltija Metsähallitukselle kuntoon, vaikka sieltä ei erillistä laskua tulekaan. Määräaikaan 15.3. mennessä vain noin 60 prosenttia kullanhuuhdentaluvan haltijoista oli tämän maksun omatoimisesti muistanut hoitaa.

Maanhaltija joutuu pyytämään kaivosviranomaisesta muistuttamaan maksunsa hoitamatta jättäneitä asiasta. Kaivosviranomaisen on arvaustenkin tympeää ja kiusallista – ja mitä kaikkia muita laatusanoja sitä keksisikään – muistuttaa kullanhuuhdonto-oikeuden haltijoita niistä vähäisistä velvollisuuksista, mitä kaivoslaki tämän hienon oikeuden haltijoilta edellyttää.

Kaivoslain mukaisesti kaivosviranomaisen on väliaikaisesti kiellettävä malminetsintälupa, kaivoslupa tai kullanhuuhdentalupa perustuva toiminta, jos kaivoslaissa säädettyjen korvausten suorittaminen on laiminlyöty. Sen nyt ei voisi kuvitella olevan kenenkään kullankaivajan intresseissä. □

Oman kullan etsimisestä

Liiton kotisivujen keskustelupalstalla on parin, kolmen vuoden ajan käyty keskustelua oikeudesta kultaesiintymien etsimiseen eli prospektointiin. Keskustelu on pyörinyt lähinnä näytteenottoa koskevan ilmoituksen tekemisen muodon ja vähäisenä pidettävän näytemäärän määrittelyn ympärillä. Omat akanvirtansa asiaa koskevaan tajunnanvirtaan on tuonut joissakin taannoisissa matkailuoppaissa hehkutettu visio random-vaskailusta Lapinvaelluksen lisämausteenä.

Muutamit yksittäiset postailut aiheesta viranomaisten suuntaan ovat saaneet korvat höröleen ja niskavillat pystyyn näissä etätyöpisteissä. Sen vuoksi liiton edunvalvontatoimikunta katsoi parhaaksi selvittää liiton kantaa asiaan kotisivujemme keskustelupalstalla.

Vaikka liiton kannassa onkin lieviä vivahderejoja maanhaltija Metsähallituksen näkemykseen oikeudesta vähäiseen näytteenottoon liittyviin ilmoituksiin, tulee meidän silti ensisijaisesti noudattaa tarkasti kaivoslakia.

Kullankaivajalla on sama oikeus kuin kaikilla muilla tehdä toisenkin maalla malmitutkimusta ja siinä yhteydessä ottaa vähäinen näyte. Jos tällainen vähäinen näyte otetaan, niin siitä pitää ilmoittaa maanomistajalle etukäteen. Termiä “vähäinen näyte” ei ole määritetty missään, mutta yleisenä linjauksena on pidetty, että raskasmineraalitutkimuksessa paljon käytetty näytekoko 10 litraa on vielä tällainen vähäinen näyte.

On tärkeää pitää lujasti kiinni lain meille antamista oikeuksista, että niitä ei supistettaisi erilaisilla hallintokäytännöillä, mutta tämän varjolla tehtävä kikkailu tai rönsyily asiassa ei kyllä saa ymmärrystä liiton puolelta.

Maanomistajalle tehtävän ilmoituksen näytteenottoajasta tai laajuudesta ei kaivoslaissa ole säädetty tarkemmin. Jos tiedätte ajankohdan ja/ tai alueen etukäteen, niin suosittelavaa on kertoa se ilmoituksessa niin täsmällisesti kuin on mahdollista. Toisaalta teillä on oikeus tehdä hyvinkin laaja ilmoitus etukäteen esimerkiksi ke-

sän alussa. Jos teitä hätyytellään käräjille otetun näytteen perusteella, niin melko varmasti lainmukainen ilmoitus suojaa teitä, vaikka se ei olisikaan Metsähallituksen ohjeistuksen mukainen. Näiden laajojen ilmoitusten huono puoli on se, että jos niitä kovin paljon Metsähallitukselle tulee, niin tätä asiaa varmaan täsmennetään meille ikävällä tavalla seuraavassa lainmuutoksessa.

Suojelualueilla on tiukempia sääntöjä, eikä ilmoitukseen perustuva näytteenotto ole sallittua esimerkiksi kansallispuistoissa. Suojelualueilla on noudatettu suojelualueiden sääntöjä vuoden 1996 kaivoslain osauudistuksen jälkeen. Samoin rajoituksia liittyy esimerkiksi muinaismuistolaikiin liittyen.

Vapaa vaeltelu ja vaskailu ilman yllä mainittua ilmoitusta ei tietenkään ole sallittua, sillä lähtökohtaisestihan toisen omistaman maan kaivu on kiellettyä. Tähän ei liity mitenkään syntynyt haitta (tai haitan olemattomuus – sillä tietysti montut aina peitetään), vaan toisen omistaman maan luvaton kaivaminen on hallinnan loukkaus jo sinänsä.

Minkäänlainen pienimuotoinen tuotanto ja kikkailu esimerkiksi niin, että otanpa vähäisiä näytteitä vieri vierestä, ei tietenkään toimi. Liitto ei lähde puolustamaan tällaista, jos joku näin tehdessään käräjille tämmöisestä joutuu.

Ja näin se on, että se maaperässä oleva kulta kuuluu tosiaankin maanomistajalle ilman kaivoslain mukaista hyödyntämisoikeutta. Eli löydetty hiput tulisi kaataa takaisin maahan tai luovuttaa Metsähallitukselle, vaikka se olisi himpun verran alle 10 litran hippu, joka on löydetty metallipaljastimella geologisesti mittaamalla ja maata kaivamatta. Kaivoslaissa mainittu vähäinen näyte ei ole vähäinen vain kooltaan, vaan myös arvoltaan.

Uusien esiintymien etsiminen on siis sallittua – ja liiton mielestä erittäin suotavaa – mutta kultahippujen kerryttäminen omaan kultaputkeen etsinnän varjolla ei ole sallittua. □

Oiva Arvola

1.7.1935–23.1.2021

Kullankaivajan saaga

*Ihminen, ystävä! Ken lienetkin ja missä?
Suurin unelmin, kullankiilto silmissäni, tulin.*

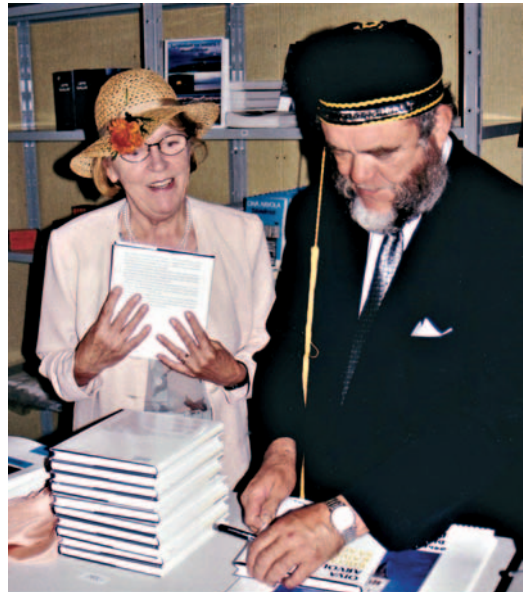
*Uurastin, ahnehdin, etsin.
Joka kivenkolon kaivoin ja hain.
En löytänyt miljoonia, en aineellisia
rikkauksia,
mutta löysin jotakin enemmän.*

*Täällä tuntureilla, kultapurojen partailla,
taivas on lähempänä, tähden loistavat
kirkaammin
ilma on puhtaampaa, valo kuulaampaa.*

*Ihminen, ystävä! Ken lienetkin ja missä?
Tule ja ota tämä kaikki!
Valtaa minun kaivokseni ja vaskaa.*

*Tule, mutta tule yksin!
Tule hiljaisesti ja hitaasti, tule nöyränä!
Himoitsematta. Häiritsemättä pyhän
erämaan rauhaa.*

Oiva Arvolan kirjasta Kampsuherrain saagat 1991

Oiva Arvola kirjoittaa omistuskirjoitusta kirjailija Tuu-
likki Soinille saagakirjaansa.

Arvola Oiva, Lapin saagojen kampsuherra

Lapin ihmisen, elämän, ajatusmaailman, tapojen, luonnon ja historian monipuolinen kuvaaja, kirjailija Oiva Väinö Arvola jätti elämäntyönsä Rovaniemellä 23.1.2021. Hän syntyi asutustilallisen poikana Kolarissa 1.7.1935, valmistui opettajaksi 1958, toimi koulunjohtajana Ylitornion Ratasvuomalla, Kittilän Kallossa, Rovaniemen maalaiskunnassa Leipeellä ja Nivankylässä sekä luokanopettajana Rovaniemellä.

Oiva tuli tunnetuksi ennen muuta Lapin saagojen kirjoittajana ja esittäjänä. Hänen mitataan elämäntyönsä kuului romaaneja, novellikokoelmia, Yliperän kielen sanakirja, näytelmiä teattereille ja tv:lle, kuunnelmia, tekstejä juhlakirjoihin ja antologioihin sekä moniin kirjallisiin kasetteihin ja äänilevyihin.

Kirjallisen tuotannon lisäksi Oiva esitti saagoja ja pakinoita Lapin radiossa ja matkailukeskuksissa, toimi teatteri- ja kirjallisuuskriittikona Kalevassa ja Pohjolan Sanomissa, oli jäsenenä ja asiantuntijana valtion kirjallisuustoimikunnassa, Kirjailija- ja Näytelmäkirjailijaliitossa, Kansanrunousarkistossa ja monessa Lapin ja erityisesti Nuuskakairan kulttuuriyhteisöissä.

Oman matkailuyrityksen Kampsuherrain Valtakunnan Oiva Arvola avasi Rovaniemen Nivankylään Ounasjoen rannalle 1995 jäätyään osaeläkkeelle opettajan työstä. Toiminta ja liikeidea rakentui Oivan persoonan, tuotannon ja pohjoisen shamanismin pohjalle.

Lapin luonnon suuruus ja sen rinnalla ihmisen pienuus nousee vahvasti esille Oiva Arvolan kirjallisessa tuotannossa. Kultaa ja kulta-kaivu on yksi Oivan saagojen aiheista. Kultaa Oiva ei itse koskaan kaivanut, mutta oli aiheesta hyvin kiinnostunut. Seppo J. Partanen esitteli Lapin kultahistoriaa Oivalle ja kampsuherroille vuosituhannen vaihteen tienoilla Laanilan vanhoilla kultakentillä. Lemmenjoen kultale-

gendat tulivat Oivalle tutuiksi Arvo “Tiera” Ruonaniemen muisteluksista.

Arvola pyysi postittamaan Prospäkkärin myös Kampsuherran valtakuntaan pysyäkseen perillä kultamaiden kuulumisista. Oivan omin sanoin hän on saagoissaan kaivautunut toukan lailla läpi kirjoitetun ja kirjoittamattoman historian. Muistokirjoituksen alussa siteerattuun Kultamiehen saagaan hän vaskasi talteen Lapin kultahistorian väkevimmät hiput Lapin kultalegendojen tarinoista ja kultahistoriaa käsittelevistä teoksista. □

Muistokirjoitus pohjautuu Seppo J. Partasen Kultahippu-sivustollaan julkaisemaan muistokirjoitukseen

Merkkipäivät

LKL ry onnittelee jäsenistöään

90 v.

8.11.-20 Yrjö “Yki” Teeriaho, Palokka

75 v.

7.5. Ritva Korpela, Ylivieska

70 v.

27.3. Olavi Kinnunen, Haapajärvi

65 v.

3.1. Yrjö Kuivila, Sodankylä

21.9.-20 Markku Rissanen,
Outokumpu

60 v.

18.4. Rainer Pasanen, Turku

30.4. Tea Honkanen, Lieksa

.5362

FINNDETECTOR

Kaivuvälineet ja metallinpaljastimet

Hipputeos ja Finndetector ovat yhdistäneet voimansa. Tarjoamme kullankaivajille metallinpaljastimet kullan etsimiseen ja kullankaivuvälineet kullan talteenottoon.

Raimo Niemelä ja Jyri Walkeajärvi ovat sopineet yhteistyöstä, että kaikki kaivuvälineet ovat Finndetectorin hallussa Rovaniemellä ja näin lähempänä kultamaita. Raimo jatkaa kullankaivukirjojen kustantamista sekä kultahippujen myyntiä Keravalla.

Tilaa suositut aloituspakkaukset ja metallinpaljastimet Finndetectorin verkkokaupasta.

Suosittu Garrett-aloituspakkaukset saatavilla heti varastosta. Tilaa myös Guldström-aloituspakkaukset suoraan verkkokaupastamme! Garret AT Gold -metallinpaljastin on suunniteltu löytämään pienen pienetkin kultahippuset kaikkein haastavimmissakin ympäristöissä, myös matalissa vesissä.

FINNDETECTOR

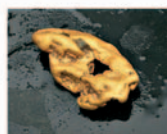
Tilaukset nettikaupasta www.finndetector.com

tai soita 020 730 4590 (mpm)

Lapin kultakenttien isot ja pienet kultahiput.

Hippukulta välittää aidot Lapin kultahiput kaivajilta keräilijöille. Sivuiltamme löytyy isomuksia, pieniä koruhippuja, kultahiekkaa vaskausharjoituksiin sekä valmiita kulta- ja kivikoruja Suomen luonnosta.

Hippukulta Oy www.hippukulta.fi

Kivenhakkaajantie 3 KERAVA, puh 0405454833 Raimo Niemelä

Muuttomyynnin loppurutistus!

Vielä jäljellä Hipputeoksen kustantamia kirjoja, 10 kirjan paketti vain 16,50 euroa. Lähetyskulu 0 euroa. Katso www.hippukulta.fi

